MARCEL BORIES

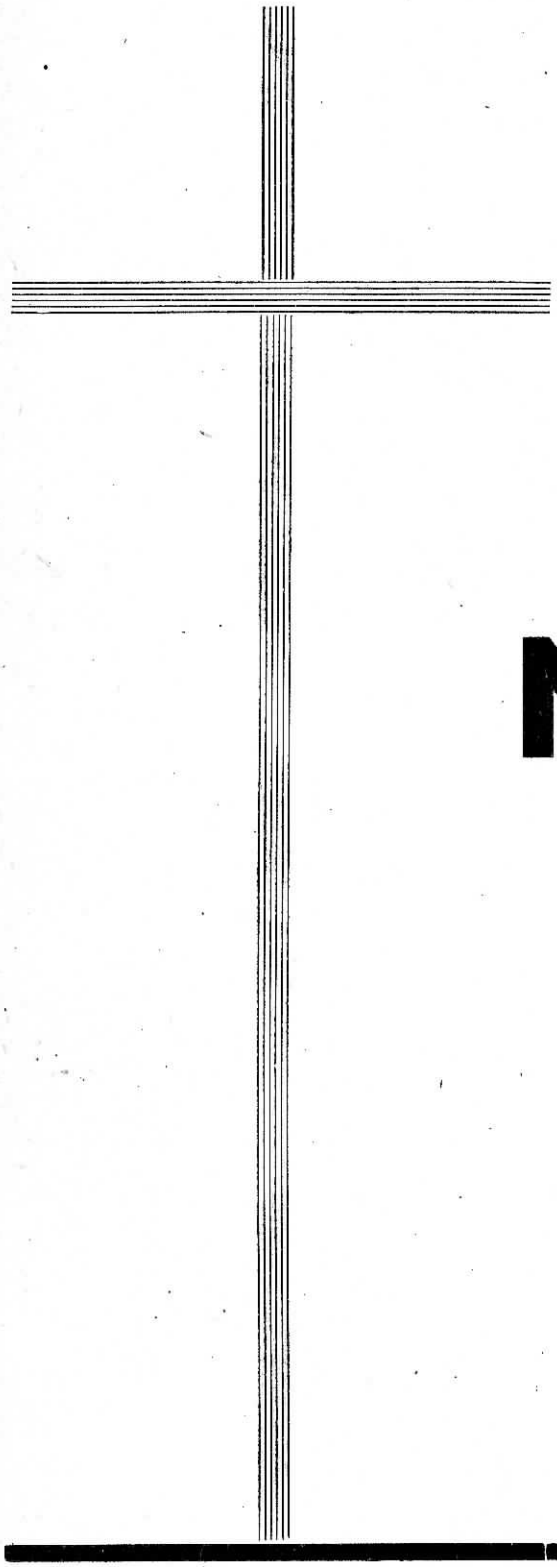

Moj život po KRIŽU

26518

1806. 1956.

Moj život po Križu
oj život po Križu:
j život po Križu M
život po Križu Mo
ivot po Križu Moj:
vot po Križu Moj ž
ot po Križu Moj ži
t po Križu Moj živ
po Križu Moj život
o Križu Moj život:

rižu Moj život po Križu Moj život po Križu Moj život K
ižu Moj život po Križu Moj život po:Križu Moj život po
žu Moj život po Križu Moj život po Križu Moj život po:
u Moj život po Križu Moj život po Križu Moj život po K
Moj život po Križu u Moj život po Križu Moj život po Kr
oj život po Križu Moj život po Križu Moj život po Kri
Ma vie par la Croix Ma vie par la Croix Ma vie par la Cr
a vie par la Croix Ma vie par la Croix Ma vie par la Cro

a vie par la Croix
vie par la Croix M
ie par la Croix Ma
e par la Croix Ma:
par la Croix Ma vi
ar la Croix Ma vie
r la Croix Ma vie:
la Croix Ma vie pa
a Croix Ma vie par
Croix Ma vie par C
roix Ma vienpar la
oix Ma vie par la:
ix Ma vie par la C
x Ma vie par la Cr
Ma vie par la Croi
a vie par la Croix
vie par la Croix :
ie par la Croix Ma
e par la Croix Ma:
par la Croix Ma vi
ar la Croix Ma vie
r la Croix Ma vie:
la Croix Ma vie pa
a Croix Ma vie par
Croix Ma vie par l
roix Ma vie par la
oix Ma vie par la:
ix Ma vie par la C
x Ma vie par la Cr

Napisao:
MARCEl BORIES
Arthès
1951

Preveo:
ĆIRIL KOS
Djakovo
1956

Izdao:
DESCLÉE et CIE
Paris
1951

Izdali:
DJAK. BOGOSLOVI
Djakovo
1956

Cruce et labore!

Prigodom pete godišnjice biskupske posvete

i

stopedeset godišnjice osnutka Bogoslovnog Sjemeništa

svome dobrom

B I S K U P U I R E K T O R U

posvećuju

B O G O S L O V I

++

Biskupski ordinarijat
D j a k o v o
Broj: 1012/1956.

Može se tiskati! - Odobrava se i javno molenje iz navedene zbirke "Križnih putova".
Djakovo, 15. lipnj 1956.

+ Stjepan Bäuerlein,
biskup, ap. adm.

P R E D G O V O R

Dajemo našim pastoralnim svećenicima i bogoslovima u ruke prijevod knjižice: MA VIE PAR LA CROIX od Marcela Boriesa, župnika u mjestu Arthès u Francuskoj. Knjižica je izašla 1951. godine u izdanju Desclée-a u Parizu.

Što je pisac tom knjižicom htio, jasno nam sam kaže u UVODU, a da je u tom uspio svjedoče imena Maurice Feltina, nadbiskupa pariškog, kardinala Jules Saliège-a, nadbiskupa tuluškog i Jean-Joseph-a, nadbiskupa nadbiskupije Albi, koji piscu izriču svoje čestitke i zahvalnost na tom uspjelom djelu.

Osim njih, uspjeh će sigurno posvjedočiti i naši svećenici, koji se tom zbirkom "Križnih putova" budu poslužili, kao što su je oduševljeno primili svećenici, koji su neke od njih već obavljali sa svojim vjernicima.

Isto svjedoči i činjenica, da je ova knjižica već prevedena na nekoliko svjetskih jezika.

Svojim pismom od 1o. travnja 1956. godine, sam pisac je dao odobrenje za njezin hrvatski prijevod i izdavanje. On piše:

"Bien volontiers je Vous donne toutes les autorisations nécessaires. Déjà ce livre a été traduit en allemans, en espagnol, en italien, en américain. JE SUIS HEREUX, QU'UN TRADUCTION CROATE S'AJOUTE A CELLES QUI ONT ETE FAITES.

.....

L'essentiel est que le livre puisse praître et qu'il fasse du bien ..."

To znači:

"Vrlo rado vam dajem sva potrebna ovlaštenja. Ove je knjiga već prevedena na njemački, španjolski, talijanski i engleski. Drago mi je, da se pojavi i hrvatski prijevod uz one, koji su već izašli.

.....

Bitno je, da knjiga izađje i da korisno posluži ..."

Francuzi imaju izrađjene i pjesme, koje se pjevaju na ariju: "Stala plačuć ...", kojima prate svaki pojedini Križni put, a svaka kitica ukratko izražava misao postaje, koja se molila.

I mi ćemo sastaviti takve hrvatske pjesme, jer je hrvatski jezik za to još prikladniji. Te ćemo pjesme tiskati posebno, pa će ih svatko, tko bude želio, moći od nas naručiti, da ih imaju pjevači i puk pri obavljanju Križnog puta.

Đakovo, na Božićno 1956.

U V O D

(u francusko izdanje)

Čemu ova zbirka "Križnih putova", kad ih imamo na pretek?

Na traženje svećnika, koji su je imali u rukama i njome se poslužili i kao odgovor na molbu, koja je bila izražena u jednom članku revije "L'UNION" (veljaca 1951.).

K tome je još jedan poticaj potaknuo pisca, da objavu tu zbirku "Križnih putova", naime: novo izdanje: "Directoire pour la Pastorale des Sacraments" (1).

U svojem referatu, iznešenom na plenumu Episkopata, preuzvišeni M gr Guerry, govoreći o važnosti tog: "Directoire pour la Pastorale des Sacrements", podvlaci potrebu POUKE VJERNIKA o svetim Sakramentima, i potrebu ODGAĐANJA SAVJESTI protiv formalizma i rutine. Spominjući zatim njegovu vaznost za duhovni život, p osebno naglašava VEZU SAKRAMENATA S OTAJSTVOM KRISTOVA OTKUPLJENJA. Nisu li te riječi najbolji odgovor onome, tko bi pomislio, da su Križni putovi prema Sakramentima umjetno i nasilješteno složeni, bez ikakve veze sa stvarnošću? - Upravo po Križu su nam došla sva dobra, i - prije svega - Sakramenti. I baš po njima postajemo dionicima zasluga Kristove Muke.

T reba naglasiti i to, da svaki kršćanin u svom životu kao kršćenik, potvrdjenik, zaručnik, bolesnik, pokornik ... mora, prema riječima knjižice "Nasljeduj Krista", slijediti kraljevski put Križa."

Iznoseći svoju želju, da se provodi poučavanje vjernika, "Directoire pour la Pastorale des Sacrements" ne želi, da ta pouka bude čisto didaktička. Obavljanje "Križnih putova" moći će poslužiti kao jedan način za konkretiziranje primljenih pouka i doprinijeti, da one prodru u život, u svijetlu koje lijepe primjene.

Ipak ne smijemo u samim ovim tekstovima tražiti "potpunu pouku". To tu ne možemo naći, jer "postaje" traze neku sistematičnost, k oja opet zahtijeva, da se istakne više jedna strana sakramenta, nego druga. Svaki taj "Križni put" pretpostavlja pripravni sastanak, gdje će biti izložena u glavnim crtama nauka o dotičnom Sakramentu. Tako su radili na župama, gdje su ovu zbirku "Križnih putova" - ispočetka pisanu pisaćom mašinom - upotrebljavali tokom Korizme 1951. godine. Na jednom sastanku, bilo u crkvi, bilo u drugim prostorijama, bila je izložena nauka, a n a slijedećem sastanku, na "Križnom putu" se "molilo" ono, što su vjernici prije naučili. Vjernici su svuda to primili vrlo povoljno. Uostalom, nigdje ne stoji, da se uvijek moramo držati ustaljenog reda: Križni put o Ispovijedi može se ostaviti kao priprava za uskrsnu ispovijed, a Križni put o Euharistiji može se obaviti dva puta, itd.

Pri objavljivanju te zbirke, mislilo se prije svega na župski, pastoralni kler. Ali se njezina korist ne ograničuje samo na župe. Zašto se ne bi kod duhovne obnove, koja se odnosi na Kr-

čtenje obavljao i Križni put? - Zašto se isto tako ne bi radilo kod priprave za primanje svete Krizme, prigodom bolesničkog dana, dana za promicanje svećeničkih zvanja, kakvog obiteljskog dana, itd.?

Zahvaljujemo svima, koji su nam već iznijeli svoje primjedbe i opaske. Oni, koji budu usporedili ovo djelo s člankom, koji je izašao u reviji "L'UNION" u veljači 1951. godine, moći će konstatirati, da je tekst zbijeniji. Tako će se bolje dati na polagano i šutnjom isprekidano glasno čitanje. Ako tko želi, lako može preudesiti te tekstove u korsku recitaciju, jer neke, kraće rečenice, mogu čitati i vjernici.

Želimo, da ovaj pokušaj doprinese boljem sakramentalnom životu, koji je često formalističan i previše, i bit će nam drago, ako nam oni, koji se posluže ovom knjižicom, iznesu svoje mišljenje.

B i l j e š k e

za obavljanje Križnog puta

Da bismo stekli oproste, koji su vezani uz tu vježbu, dostatno je razmatrati o Muci Spasiteljevoj, idući od Postaje do Postaje i završiti molitvom na nakanu Svetog Oca Pape.

Ipak se preporuča - i kod javnog i kod privatnog obavljanja te vježbe - da se držimo uobičajenog načina, kako slijedi:

Pred velikim oltarom se moli:

U ime Oca + i Sina + i Duha + Svetoga. Amen.
Premilostivi Bože, Isuse Kriste! Evo duša moja sa rastuženom Majkom Tvojom Marijom ide za Tobom i prati Te na teškom putu Tvoje pregorke Muke. Okrijepi me svojom milošću, da mogu trpljivo nositi svoj križ, što sam ga grijesima svojim zaslužio. Daj mi jakost, da ne klonem i ne iznemognem na tom putu. Daj, da mi svaka postaja bude korak u nebo. Amen.

Ili: Oj zdravo, Križu, nado sve!
U dane Muke Gospodnje
Umnoži milost dobrima
I digni krivnju s grešnika.

Zatim se izmoli: PRIPRAVNA MOLITVA, koja se nalazi na početku svakog Križnog Puta.

Od velikog oltara do prve postaje, i od prve postaje do svake slijedeće postaje, moli se ili pjeva: "Stala plačuć...", kako je dolje navedeno, ili će se na istu ariju pjevati napjevi, koji će u tu svrhu biti sastavljeni, a u skladu s mislima pojedinog Križnog Puta.

STALA PLAČUĆ ...

1. Stala plačuć tužna Mati,
Gledala je, kako pati
Sin joj na križ uzdignut.

2. O koliko ucviljena
Bješe Ona uzvišena
Majka Sina jedinog.

2. Dušom njenom razboljenom,
Rastuženom, ražaljenom,
Prolazio mač je ljut.

4. Bol bolova sve to ljući
Blaga Mati gledajući
Muke slavnog Čeda svog.

5. Koji čovjek ne bi plako
Majku Božju videć tako
U tjeskobi tolikoj?

6. Tko protužit ne će s Čistom
Kada vidi, gdje za Kristom
Razdire se srce njoj?

7. Zarad grijeha svoga puka
Gleda Njega usred muka
I gdje bič em bijen bi.

8. Gleda svoga milog Sina,
Ostavljenog sred gorčina,
Gdje se s dušom podijeli.

9. Vrelo milja, slatka Mati,
Bol mi gorku osjećati
Daj, da s Tobom procvilim.

Neka ljubav srca moga
Gori sveđ za Krista Boga
lo. Da Mu u svem omilim.

11. Rane drage, Majko sveta,
Spasa za me razapeta
Tisni usred srca mog.

12. Neka dodju i na mene
Patnje za me podnesene
Sina Tvoga ranjenog.

13. Daj mi s Tobom suze livat
Raspetoga oplakivat,
Dok na svijetu budem ja.

14. U Tvom društvu uz Križ stati
S Tobom jade jedovati
Želja mi je jedina.

15. Kruno djeva, Djevo divna,
Budi meni milostivna,
Daj mi s Tobom dijelit plač.

16. Daj mi nosit po sve dane
Isusovu smrt i rane,
Osjećati muke mač.

17. Neka rane izrane me
Neka svega opoje me
Sina Tvoga Križ i Krv.

18. Ti na sudu za me zbori,
Djevo sveta, da ne mori
Pakleni me vječni crv.

19. Kada dodju smrtni časi,
Kriste Bože, nek me spasi
Majke Tvoje zagovor.

2o. Kad mi zemlja tijelo primi,
Dušu onda uzmi ti mi
U nebeski blažen dvor.

Prije čitanja teksta za svaku pojedinu postaju, kaže se:

Klanjamo Ti se, Kristе, i blagosivamo Te.

O. Jer si po svojem svetom križu otkupio svijet.

Iza svake Postaje:

Oče naš - Zdravo Marijo - Slava Ocu.

Smiluj nam se, Gospodine!

O. Smiluj nam se!

Završna molitva

Predobri Isuse! Zahvaljujem Ti na milosti, koju si mi udijelio pri o voj pobožnosti. Primi ovu moju bogoljubnost na slavu muke svoje, kao zadovoljštinu za grijehe moje, na utjehu i pomoć dušama u č istiš ištu. O ne daj, Isuse, da neizmjerna vrijednost presvete Krvi Tvoje bude za me izgubljena, nego mi udijeli milost svoju i

uvedi me iza ovoga života u vječnu radost. Amen.

Hvaljen budi Isus Krist, raspeti naš Otkupitelj i njegova pod Križem žalosna Majka Marija.

I li:

Pogledaj, Gospodine, molimo, na ovu obitelj radi koje se Gospodin naš Isus Krist nije ustezao predati u ruke zlotvora i podnijeti muku križa.

Gospodine Isuse kriste, koji si za otkupljenje svijeta visio na križu i prolio svoju Krv, molimo Te ponizno, da nam poslije smrti naše otvoriš rajska vrata, koji živiš i kraljuješ po sve vijeke vjekova. Amen.

Ili:

Pazili smo Te, Gospodine, u svojim milsima, na postajama Tvoga Križnoga puta, koji je bio put našeg Otkupljenja. - Sada moramo poći dalje, i nastojati, da razmatranje o Tvojoj Muci prožme naš život.

Mi ne možemo izbrisati iz svoga života obilježje križa. Primat ćemo kušnje, onakve, kakve nam budeš poslao, minutu za minutom, s t za satom, dan za danom, godinu za godinom, - do konca života.

Duga je kušnja, koja traje cijeli život.

Da Ti nisi uz nas i da nam ne pomažeš, mi ne bismo imali snage, da ustrajemo do konca. Bijeda je ljudska kao beskrajna. Kad pomišljamo, kako će dugo trajati i da joj gotovo nema granica, mi nekada postajemo malodušni.

Hrabri nas samo pomisao, da si sve to podnio za nas. Naša je bijeda sačinjavala dio Tvoga Križa. Nijedna nam kušnja ne dolazi, da je ne prati Tvoja milost.

Sve ćemo primiti iz Tvoje ruke: nezahvalnost, nepravdu, tjelesne boli, duševne patnje, zapuštenost, osamljenost, svoje padove, poniženja, križeve, grob. Dovoljno nam je, da znamo, da nismo sami, nego da smo sjedinjeni s Tobom, svojim Isusom, našim Otkupiteljem, koji daješ vrijednost svim našim bolima. S Tobom, svojim Prijateljem, koji nas držiš za ruku. I s Marijom, Tvojom Majkom i našom Majkom, koja nam iskazuje istu njež nu sućut.

Sjedinit ćemo se sa svim dušama, koje razumiju križ i koje Te s lijede. Kad se svi ujedine, da međusobno podijele trpljenje, onda trpljenja nestaje.

Bit će nam na duhovnu radost, da svaki dan nanovo počenmo razmišljati o Tvome Križnom Putu i da ga unosimo u svoj život, jer je to i naš put i jer nam Ti kod svake postaje ponavljaš svoje riječi ljubavi, ulijevaš nam nadu i bodriš nas. Amen. (2)

Zdravo Križu!

K R Š T E N J E

Molitva pred oltarom

Evo nas uz Tebe, Gospodine, da u mislima opet proživimo Tvoj Križni put.

Da Ti nisi umro za nas, mi danas ne bismo bili u toj crkvi. Mi ne bismo imali nade u nebo. Bili bismo osudjeni na vječnu smrt.

Nauči nas, da Ti zahvaljujemo na daru Tvoga života u našim dušama, na milosti našeg Krštenja, koju nam je zaslužila Tvoja smr

Sveta Marijo, Majko Božje milosti, prati nas na putu, da znademo bolje reći: hvala!

1. Isusa osudjuju na smrt

Gospodina, Gospodara života, rodjena od Oca prije svih vjekova (3), Tebe, po kojemu je sve stvoreno, Tebe, u kojem je život, svijetlo ljudi, Tebe upravo osudiše na smrt (4).

Prekoračujući prag toga sudišta, Ti znadeš sudbinu, koja Te čeka. Zašto si je prihvatio? - Zašto si je želio? - Zato, što je Tvoja smrt morala meni dati život (5).

Kada sam, na početku svoga života, prekoračio prag jedne crkve, tada me je tamo dočekao život. I upravo si Ti želio taj život u moju dušu, u času moga Krštenja.

Zaziv: O Kriste, za me osudjeni - hvala Ti!

2. Isus prima na se križ

Djavao već naslućuje svoj poraz. Osjeća, kako mu izmiče plijen, na koji je vrebao (6).

I nije li upravo zato, da me na to potsjeti, u času moga krštenja, nakon što se svećenik molio, da istjera djavla, obilježio moje tijelo znakom križa?

Za vrijeme vijelog obreda svetog krštenja, petnaest mw jw puta svećenik obilježio tim znakom. Tako, već od početka svoga života, kršćanin uzima na se križ.

Ne ću se čuditi, [illegible] nalazim na svojem putu. Kad bude pretežak, mislit ću na to, da po njemu Ti, Gospodine, živiš u meni i da mi ga pomažeš nositi.

Zaziv: Isuse - svojim križem natovareni - pomozi mi nositi moje križeve!

3. Isus pada prvi put pod križem

Ipak nije tako odavno, kako si ostavio sudište. Prevaljeni put još nije teko dug.

Na što, dakle, misliš, Gospodine, za vrijeme ovog prvog pada?

Na one, koji počinju svoj životni put dušom, koja sva blista od milosti krštenja, ali koji, malo iza toga, padaju na putu.

Gospodine, svaki puta, kad koja duša po prvi put izgubi milost, k oju je primila na Krštenju, obnavlja se Tvoj prvi pad.

Svaki puta, kad koji kršćenin izabire grijeh, svaki put, kad više voli smrt svoje duše od Tvoga života, to je novi Tvoj prvi pad.

Zaziv: Gospodine - mi Te molimo - za sve Tvoje krštenike. Čuvaj ih u svojoj ljubavi!

4. Isus susreće svoju Majku

Danas se želim zaustaviti samo na jednoj činjenici rog žalosnog susreta: na prisutnosti Djevice u tom djelu moga spasenja.

Marija je htjela, da se nadje na putu, koji vodi njezinog Sina u smrt; na putu, koji vodi moju dušu u život.

Sveta Djevice, da nisi prihvatila, da nisi izrekla svoj "Fiat", "Neka mi bude" na dan Navještenja, nikada ne bi okusila tu bol.

Ali isto tako, da Ti to nisi prihvatila, ne bih ni ja primio život Tvoga Sina i put u Nebo bio bi sada za me zatvoren.

Zaziv: Sveta Gospo od Navještenja - Naša Gospo od susreta - hvala Ti!

5. Šimun Cirenac pomaže Isusu nositi križ

Možda je taj seljak prosvjedovao, što su ga skrenuli s njegova puta, da Ti pomogne nositi križ.

Ali kasnije, kad je saznao! Kolike li radosti za nj, što je pomagao Spasitelju!

Taj Šimunov čin mogu ponoviti svaki dan. Ne susrećem li Tebe, Gospodine, u svim Tvojim krštenicima?

Svaki puta, kad pomognem jednom od njih ići životnim putem, svaki puta, kad malo olakšam njegove trpljenje, Tebi, Gospodine, pomažem.

Susrećem Te u svakom čovjeku, jer Ti svima želiš dati svoj život. Svaki put, kad nešto učinim, da Te ljudi spoznaju i ljube, dolazim i Tebi u pomoć!

Zaziv: Daj mi, Gospodine - da Ti znam pomagati - u svakom mojem ljudskom bratu.

5. Veronika pruža Isusu rubac

Ta je žena primila svoju nagradu, jer Ti je htjela pokazati svoju ljubav.

Ostalo joj je Tvoje lice utisnuto u rubac. I zahvaljujući njemu, ona je morala, iza Tvoje smrti, pridobiti za Te mnogo duša.

Na dan našeg Krštenja, još si dubljim crtama, nego li na Veronikinom rupcu, utisnuo svoju sliku u nas.

A onda? - Odavle to, da uz sve krštenike svijeta, ima još toliko duša, koje Te ne poznaju, Gospodine?

Mnogi kršćani, svojom osrednjošću, svojim grijesima, a posebno svojom sebičnošću, sprečavaju, da Te ljudi upoznaju. Kakve li strašne odgovornosti!

Daj, Gospodine, da ja ne budem od tih, nego da ljudi, kad me vide, mogu prepoznati Tebe.

Zaziv: Gospodine - daj, da oni, koji me vide kako živim - mogu jednoga dana upoznati Tebe!

7. Isus pada drugi put pod križem

Ovaj je drugi pad bio bolniji od prvoga. Umor se nagomilao. Veća je bila Tvoja slabost, a bila je veća i Tvoja moralna tjeskoba, Gospodine!

Kad Te napuštaju Tvoji krštenici, to Ti zadaje mnogo boli. Ali, kako je Tvoja radost velika, kad se pridignu i kad se opet k Tebi vrate.

Ima ih, nažalost, koji ogrezoše u zlu i ne žele Te više slijediti. Oni više vole grijeh.

O Gospodine, štogod se dogodilo u mom životu, makar kako brojn i bili moji padovi, i makar kako teška bila moja napuštanja, pomozi mi, da ih nikada konačno ne prihvatim, da se uvijek pridignem, da nastavljam svoj put s Tobom.

Zaziv: Gospodine, daj mi - da znadem uvijek - iznova naći Tvoj život.

8. Isus tješi jeruzalemske žene

Ove žene, koje su slijedile Krista u časovima njegove pobjede, plaču sada nad njegovom sudbinom.

Ali On dobro znade, da njegovo trpljenje nije nikakvo zlo. Unatoč svoga sadnog izgleda, On je uvijek Kralj slave, ljubljeni Sin, u kojem Otac uživa.

Pravo zlo je i prava nevolja u dušama, koje su pozvane na božanski život, a isključile su se iz obitelji djece Božje.

Plačemo nad svojim fizičkim bolima. Plačemo katkada nad ljudskim trpljenjem! Osjećamo li bolno tu drugu bijedu: bijedu svih onih duša, koje su odbacile Boga, koje su proigrale njegov Život?

Kod našeg krštenja svećenik je nad našim ušima ponovio riječi Kristove: "Otvori se!" Čujemo li jadikovanje tih duša bez Boga i molimo li se za njih?

Zaziv: Smiluj se, Gospodine, dušama, u kojima nema Tvoga života!

9. Isus pada treći put pod križem

Evo Te skoro na mjestu izvršenja smrtne kazne. I još padaš. Hoćeš li umrijetu tu, pod svojim Križem?

Iza svoga trećeg pada, Ti opet nastavljaš junački svoj put. Sve do kraja, Ti želiš podnositi svoju Muku.

U mom životu kao krštenika, padovi su jako česti. Biti kršćanin, živjeti kao dijete Božje, to traži katkada vrlo teške žrtve. I često dolazim u napast, da se zaustavim na putu. Strah me je nastaviti put, koji k Tebi vodi.

Kad me obuzme ovakva klonulost, zaštiti me mišlju na Tvoj treći pad. Daj, da se dignem, kao i Ti, jer ne idem u smrt, nego u Život.

Zaziv: Gospodine - ne dopusti - da ikada klonem!

10. Isusa svlače

To je skidanje do gola! Ništa na Tebi ne ostaviše. Ipak nisu mogli skinuti s Tebe, što je na Tebi bilo najdragocjenije. To nije bilo na Tvom Tijelu, nego u dubini Tvoje duše: Tvoju ljubav prema Bogu, Tvome Ocu, Tvoju ljubav prema ljudima, Tvojoj braći.

Gledajući kako surovo kidaju Tvoju haljinu, mislim na bijelo odijelo svoga krštenja. Njega je bez sumnje već davno nestalo. Ali, što je bilo od prijateljstvo s Bogom, koje je to odijelo označavalo? - Nisam li mu postavljao zapreke svojim sebičnim i mlitavim životom?

Želim li slijediti Krista sve do kraja, moram se i ja svući. Moram odbaciti svaku zapreku Božjeg Života u sebi. Tako ću postati novi čovjek svoga krštenja, i kao On, dijete Božje.

Zaziv: Gospodine - svučeni za me - sačuvaj mi svoje prijateljstvo!

11. Isusa pribijaju na križ

Tu ćeš eto umrijeti. Čvrsto Te pribiše na nj. Uz to drvo Križa je privezao spasenje svijeta Umirući, koji nam daje život (7).

Po svojem Krštenju povezan sam s Tobom. Ali Tebe i Tvoj Križ više nije moguće odijeliti. I baš dotle Te moram slijediti.

Nažalost, mnogi kršćani ne će da idu do kraja, dokle traži njihova vjera. Mnogi se kršćani otkidaju od Tebe, kad se treba uspeti na kraju. I zato je svijet još tako nesretan.

[illegible] u Tvom Križu ne samo sredstvo smrtne kazne, nego i prijestolje Tvoje slave, zalog Uskrsnuća.

Zaziv: Isuse, za nas na križu raspeti - priveži nas uz svoju ljubav!

12. Isus umire na križu

Obješen izmedju neba i zemlje. Uzvišena spojnica izmedju Oca i nas!

Če sto sam razmišljao o tom strašnom prizoru. Ali danas se želim zaustaviti samo kod jedne pojedinosti: kod onoga, što se zbilo iza posljednjeg izdisaja, prije nego je Tvoje Tijelo bilo skinuto s vješala. Kod onog udarca kopljem sve do srca, sve do onog Srca, koje je toliko ljubilo!

I odmah poteče krv i voda (8).

Kad sam kršten, ta je voda, pomiješana s Tvojom Krvlju, oprala moju dušu.

Kad prisustvujem kojem Krštenju, možda zapažam samo vanjske obrede. A ipak, kako bih morao biti ganut do dna svoje duše, misleći na to, da ljubav Tvoga, za nas probodenog Srca, stvara tada jednog kršćanina više.

Zaziv: Srce Isusovo - učini, da naše srce - odgovori na Tvoju ljubav prema nama!

13. Isusa skidaju s križa

Dugo Ga ona gleda i njezina je bol neizmjerna! To je Tijelo nekada bilo puno života, ... nasmijano na njezinom krilu, ... divni mladić u Nazaretu, ... govorio je očaranom mnoštvu.

Pri svakoj se toj uspomeni Djevičina bol još povećava: Ona više ne će naći svoju radost do Uskrsnuća.

Marijo, odmah poslije moga Krštenja, povjerili su me Tebi, punog Života Tvoga Sina. Posvetili su me Tebi, da budem posve Tvoje dijete!

Svaki puta, kad krštenici izgube Život svoje duše, ne obnavlja li se malo Tvoja bol kod skidanja s križa?

Molimo Te, daj svim svojim sinovima, koji su umrli po grijehu, da opet nadju Božji Život!

Zaziv: Po svojoj boli - o Marijo - pomozi mrtvim dušama - da opet nadju život!

14. Isusa polažu u grob

Čini se, da je sve [illegible] svim gotovo! Tijelo [illegible] grobu. Raspadanje. Beskrajna tmina.

Taj zakon, koji [illegible] vrijedi za [illegible], Gospodine!

Jer Ti si svjetlost svijeta. Uskoro ćeš dati, da zasja Tvoja moć.

Iza svoga Uskrsnuća, dat ćeš svoje naputke Apostolima. A jedan od prvih će biti, da idu krstiti ljude, sve narode.

Jer naše Krštenje, ako nas najprije sjedinjuje s Tobom u smrti, ono je i obećanje našeg uskrsnuća.

Ta svijeća, što nam je stavljaju u ruke na pragu našeg života, označuje svojim žarkim svijetlom, Tvoju vječnu svjetlost.

Ona će mi svijetliti, ostanem li vjeran svome Krštenju, ostanem li vjeran Tebi, o moj uskrsnuli Kriste!

Zaziv: Dušama, u kojima živiš - podaj,Gospodine - svoj vječni život!

P O T V R D A

Molitva pred oltarom

Gospodine Isuse Kriste - dolazim još danas, da proživim Tvoje otkupiteljsko trpljenje.

Plodove tog Otkupljenja, koje Te je toliko stajalo, primijenjuješ na moju dušu po sakramentu svetog Krštenja.

Ali Ti ne želiš, da se tim plodovima samo jednostavno okoristim, da se zadovoljim time, da ih samo bez sudjelovanja primim. Ti želiš, da ja u tom otkupljenju sudjelujem, da Ti pomognem otkupljivati svijet, da i ja budem apostol, spasitelj. Dao si mi sakrament jakosti, sakrament apostolata.

Jako malo mislim na svoj sakrament Potvrde. Često zanemarujem njegove tako znašne milosti.

Dok proživljujem ovu muku, u kojoj si Ti bio tako jak, daj mi, da shvatim, da sam primio snagu Tvoga Duha, koji mi omogućuje, da se bolje sjedinjujem s Tvojim Otkupljenjem.

1. Isusa osudjuju na smrt

Kad Te opet promatram na sudištu, Gospodine, posebno me se doima mudrost Tvojih odgovora, Tvoj mir pred licem sudaca, Tvoja ishrenost pred njihovim licemjerjem. Tko Ti daje tu snagu i tu jakost, ako ne Duh, koji stanuje u Tebi?

Mislim na riječi, što si ih rekao apostolima: "Doći će vrijeme, kad će vas progoniti. Vući će vas pred sudišta".

Preko svojih apostola, te si riječi uputio nama, kršćanima. Već su se mnoga naša braća, u krajevima, gdje će danas progone, morala pojaviti pred sudištima, koja su tako strašna

kao i Tvoje. Da bi ostali vjerni i da bi ih krijepila milost svete Potvrde, želim Te danas moliti za njih.

Zaziv: Isuse, kukavički osuđeni - učvrsti u vjeri - svu našu progonjenu braću.

2. Isus prima na se križ

On dobro znade, da će križ biti težak. To će se drvo, slabo otesano, duboko usjeći u njegovo rame. Ipak junački prihvaća sredstvo moga spasenja.

Kad je biskup zazivao Duha Svetoga, da siđe na me, uzeo je sa svetog ulja i tri puta je znamenovao moje čelo znakom svetoga križa. I odmah me je zatim lakim udarcem udario po mojem obrazu.

Kršćanin, koji želi ljubiti svoga Učitelja i ići za Njim, mora biti sprema susretati križ svuda na svojem putu. Mora biti spreman trpjeti i to ne samo jednostavno trpjeti, što je sudbina svih ljudi, nego mora biti sprema trpjeti za Krista, trpjeti radi Njega. I da bih mogao tako trpjeti, dana mi je milost moje Potvrde.

Zaziv: Duše Isusa Krista - pomozi mi nositi križeve, koji su povezani uz moj kršćanski život.

3. Isus pada prvi put pod križem

Put počinje teško. Ali ta je slabost posve razumljiva poslije podnesenih muka. Ja nemam takve isprike, kad padam.

Tvoja ljubav prema meni daje Ti snage, da se podigneš. Tvoju želju, da me spasiš, raspaljuje u Tebi nadahnuće Duha Svetoga, koji Ti pokazuje Očevu volju.

Kad imam toliko poteškoća, da svladam zapreke, toliko muka, da se pridignem, nije li to stoga, što previše računam samo na svoje ljudske sile?

Nemam dosta velike vjere u moć Božjega Duha. Ne pozivam se dovoljno na sve darove Potvrde. Pa ipak sam baš radi svojih poteškoća, svojih iskušenja, svojih padova, primio dar j a k o s t i. Kad bih usrdnije zazivao Duha Svetoga, bilo bi mi lakše nadvladavati poteškoće i ići naprijed svojim putem.

Zaziv: Duše jakosti - ostani u mojoj duši - u životnim borbama.

4. Isus susreće svoju Majku

Marijo, milosti puna! Ti si uistinu puna Duha Svetoga. U Tebi je On ispunio veliko otajstvo, koje Te je moralo dovesti do tog strašnog časa.

Duh R a z u m a objavio Ti je u Pismima boli, koje su Te čekale. Eto, sada se najavljeni mač zabija u Tvoju dušu.

A li i ta se kušnja kupala u svjetlu. Duh Sveti Ti je pomogao, da vidiš kroz trpljenje spasenje čovječanstva. Junački si ponovila svoj pristanak.

Naš kršćanski život ima svojih kušnja. Toliko ima časova teških boli, kada klonulost na nas vreba!

Duše Razuma, koji si prosvijetlio Mariju, pokazujući Joj plod njezine žrtve, dođji u nas u teškim časovima: "Zapali svijetlo u srcu" - ("Accende lumen sensibus!").

Zaziv: Duše Razuma - daj nam svijetla - u životnim kušnjama!

5. Šimun Cirenac pomaže Isusu nositi križ

Da su od njega tražili, da pomogne kojem vojniku, kojem časniku, kakvom Židovskom Poglavici, to bi još išlo! Ali pomagati osudjeniku na smrt, kakve sramote!

Kad od mene traže, da budem apostol, kad mi kažu, da je to obveza, koja slijedi iz moje Potvrde, vrlo rado pristajem, da pomognem onima, koji su mi slični. Prihvaćam relativno laki apostolat! Ali, nama li ljudskih bića, prema kojima osjećam ravnodušnost, možda i odbojnost, koja mi izgledaju, da nisu dostojna, da im pomognem.

Ipak, u svakom od njih, Ti si prisutan, Gospodine, u svakom trpljenju, u svakoj bijedi, fizičkoj i moralnoj. U svakome od njih Ti želiš živjeti. Ne znam Te dosta otkriti i pronaći.

Duše Isusov, neka mi Tvoj Dar Znanja pomogne, da prepoznajem u svakom stvorenju, koje trpi, pa čak i u onom, koje se bori protiv Tebe, drugoga Krista, kojemu treba pomoći na životnom putu!

Zaziv: Daj, da spoznajem u svojoj ljudskoj braći - drugoga samoga Tebe, kojemu treba pomoći.

6. Veronika pruža Isusu rubac

Danas mi u toj slici ne zapinje toliko za oko odvažnost te žene, pa ni samo čudo Kristova lica utisnutog u njezin rubac, nego ona Veronikina nježna obazrivost i želja, da otare to jadno lice, da skine s njega krv, prašinu, znoj, pljuvačke i suze. Ona je u taj svoj čin unijela toliko ljubavi i toliko pobožnosti! Kakve li opreke prema grubosti, koja Ga okružuje!

Moja zadaća, kao kršćanina, koji je primio Potvrdu, u tome je, da u tolikim, grijehom izobličenim dušama, obnavljam pravo Kristovo lice. Katkada, u nestrpljivoj gorljivosti, htio bih radikalna rješenja, volio bih, da sve bude savršeno od prvog udarca!

Neka me Duh Sveti pouči, da postupam s dušama s velikom obazrivošću, s beskrajnim poštovanjem. Zamolit ću Ga, da mi dade tu milost po svojem daru P o b o ž n o s t i. Taj se dar ne sastoji samo u tome, da ljubimo Boga u njegovim svetištima, nego i u dušama, koje su nam povjerene!

Zaziv: Duše Pobožnosti - nauči me uvijek - velikom poštivanju duša.

7. Isus pada drugi put pod križem

Kod Tvoga drugog pada ne mislim više na svoj grijeh. Mislim na neuspjehe u svom apostolatu.

Htio sam pokušati činiti dobro oko sebe i nisam uspio. Vidio sam, kako se duše, za koje sam mislio, da ih vodim Bogu, povlače, kako opet padaju u ravnodušnost ili u svoj grijeh. Došao sam u napast, da sve ostavim, da se svega okanim, da napustim svaki trud.

Da potražimo uzrok svojih neuspjeha? - Nije li naš apostolat bio previše prožet ljudskim, a premalo božjim duhom? - "Ti puniš usta besjedom" - ("Sermone ditans guttura!"). Zamolimo Ga, da nam po daru M u d r o s t i dade osjećaj za božansko. Ako tako činimo, što znače naši neuspjesi! Bog će se znati okoristiti našim naporima. Dignimo se, nastavimo put! Put izgubljene ovce je i uspon na Kalvariju!

Zaziv: Duše Mudrosti - pomozi nam, da uvijek ustrajemo - u svojim apostolskim naporima!

8. Isus tješi jeruzalemske žene

O ne plaču i nariču, misleći - bez sumnje - da ne mogu činiti ništa bolje.

Ali Isus im govori: "Ne plačite nada Mnom. Trebe da plačete nad sobom, da promijenite sebe i obraćate one, koji su vam na brizi".

Koliko puta uzdišemo nad onim, što nazivamo "vremenitom nesrećom"! Ima oko nas toliko materijalne i moralne bijede, toliko nevolja. Ali jadikovati nad tim ne vrijedi ništa! Ne bi li se moglo učiniti što drugo? - Kad bi Krist bio tu, da nam dade savjeta, kao što ga je dao jeruzalemskim ženama!

Ne možemo čuti Krista. Ali netko govori za Njega. Ostavio nam je svoga Duha S a v j e t a. Svaki Ga je od nas primio. Ipak se malo kršćana znade k Njemu obraćati u teškim dvojbama!

Zaziv: Duše Isusov - pomozi svojim savjetima - nemirne i neodlučne duše!

9. Isus pada treći put pod križem

Nekoliko koračaja pred ciljem dogodio se ovaj treći pad. Ti si tada proživljavao osjećaj krajnjeg umora, odvratnosti od svega!

Ista kušnja katkada čeka duše pozvane na apostolat. U času, kad se kakvo djelo, polagano i u tančine pripremano, na izgled sruši, kad se čini, da se sve lomi!

U času, kad čovjek misli, da je savršeniji, kad misli, da je sposobniji izvršiti djelo Božje, eto, najednom se iznova začuju jače nego ikada prije, zavodljivi mamci grijeha!

To bi bilo jako ugodno, kad bi čovjek bio jednom za uvijek ustaljen u kreposti i siguran u uspjeh. Ali naše uspinjanje i u

pogledu osobne savršenosti, kao i u pogledu apostolata, nema nikada kraja. Ipak se čuvajmo, da ne klonemo. Netko će ukloniti preteške zapreke za našu slabost, Netko će nas voditi s dušama, koje su nam povjerene: mi mu velimo u duhovskoj pjesmi: "Ispred nas idi, vodi nas, da svakog zla se klonimo" - ("Ductore sic te praevio, vitemus omne noxium!").

Zaziv: Duše Sveti, budi nam vodja - na putu, koji vodi Bogu!

10. Isusa svlače

Onaj, koji nije imao ni kamena, da na nj nasloni svoju glavu, sada je i bez odijela. Uvijek radi iste stvari; radi spasenja naših duša.

Apostolat traži od kršćanina, koji je potvrdjen, veliko odricanje. Za neke traži nasilno kidanje sa svim onim, što je do tada predstavljalo smisao njihova života: s obiteljskom ljubavlju, s materijalnim dobrima. Za druge traži svakidašnje kidanje, koje dolazi do izražaja svakoga časa, sa svojim užitcima, blagostanjem, svojim vremenom i svojim novcem.

Napose, apostolat traži bitno kidanje, koje se sastoji u tome, da apostol zatvori svoju dušu svim ispraznostima, osjećajnostima, koje bi stale na put Kristu. Neka nam njegov Duh udijeli S t r a h, da bi se naša duša ikada ispunila nečim drugim, što nije Bog!

Zaziv: Duše Straha Božjega - Čuvaj naše duše - da ne prionu uz zlo!

11. Isusa pribijaju na križ

Sve do ovoga časa, još je bio malo slobodan u svojim kretnjama. Ali sad će Ga pribiti i On se više ne će moći micati. Onaj, koji je obilazio Palestinom, da bi propovijedao blagu vijest, pribijen je na križ. Pa ipak, na taj način On spasava svijet!

Budući da sam po svojoj Potvrdi obvezan na apostolat, katkada mislim, da se on posebno sastoji u tome, da radim, da govorim, da uvjeravam. To je sve dobro i sve je to potrebno. Ali, što su moji napori katkada bili uzaludni, nije li to bilo zato, što sam zaboravio na nenadoknadivu ulogu trpljenja?

Najveći su apostoli uvijek bili raspeti, u svojoj duši i u svom tijelu. Ovakav apostolat je najteži, ali i najdjelotvorniji. On je svima moguć. Nema nikoga, koji ne bi imao, više ili manje, trpjeti!

Kad je bol prevelika, i kad je tijelo u opasnosti da klone, Božji Duh je tu, koji svojom snagom učvršćuje našu slabost: "U nemoćima tjelesnim, potkrepljuj nas bez prestanka" - ("Infirma nostri corporis, virtute firmans perpeti!").

Zaziv: Duše Svetosti - primi naše trpljenje - za spasenje duša!

12. Isus umire na križu

Kako si velik, Gospodine, na svojem Križu, na kojem se prikazuješ za moje spasenje. Mislim na riječi, koje će svako ljudsko biće, svake dobi, svakog zvanja, svih vremena i na svim mjestima, moći uvijek ponavljati: "Ljubio me je, predao se za mene!"

Tajna je ove ljubavi neizmjerna, primijenjuje se na svakoga, kao da bi bio jedini, a ipak ne isključuje nikoga.

Vidim Tvoje dvije rašireno ruke, kao da bi htjele zagrliti čovječanstvo. Ti si, Gospodine, to rekao: "Kad budem uzdignut sa zemlje, sve ću privući k sebi!"

Kad bismo shvatili veliki dokaz ljubavi, koji si nam dao, zar bismo mogli nastaviti mirni život, dok tolike duše još ne znaju za Te? - Molimo Duha Svetoga: "Zadahni dušu ljubavlju ..." - ("Infunde amorem cordibus ..."). Ponovimo žarku molitcu oca Karla de Foucaulda: "Bože moj, da se svi ljudi spase!"

Zaziv: Bože moj, daj, da se svi ljudi spase!

13. Isusa skidaju s križa

Gledajući mrtvo Tijelo, koje treba ostaviti, u svojim bolima, Marija misli na djelo spasenja. Gleda Crkvu, koja se radja iz smrti njezinog Sina.

Uz Nju je prva duša, koju Joj je Krist povjerio. Bilo bi utješno, u toj boli, ostati uz Isusa, pa i ne činiti ništa drugo, nego samo obnavljati uspomenu na Njega.

Ali ni to drugo dijete, koje Joj je dano, ona ne čuva za Sebe. O no će otići, kuda ga zove njegov apostolat. Marija ne smije ništa zadržati za sebe, nego sve privesti Bogu.

Jedna napast u mojem apostolskom životu je to, da bih htio za se sačuvati duše, kojima sam se približio i na koje imam utjecaja. Ali Bog više ne može dolaziti u te duše, ako ja postavim neki zid izmedju njih i Boga. One, koje želim spasiti, povjerit ću Mariji. Ne samo one, koji su se odazvali mojem pozivu, nego i ranjene, i mrtve duše. Ona će ih opet povjeriti Duhu Svetomu. Sve Njemu pripadaju: "Pohodi duše vjernika!" - ("Mentes tuorum visita!").

Zaziv: Duše Božji, vraćam Ti po Mariji - sve duše, koje si mi povjerio!

14. Isusa polažu u grob

Odakle to, da pred ovim grobom osjećam mir, a ne žalost radi rastanka? - Prije svega zato, što znam, da je taj grob znak uskrsnuća. Ali i zato, što su mi na pamet one riječi: "Ne ću vas ostaviti siročeta. Poslat ću vam Duha Tješitelja!"

Radostan sam i zato, što me moja odlika krštenika i potvrdjenika sili i nuka, da pomažem i drugima, da zasluže jednog dana to U s k r s n u ć e !

Kako bi, pred takvim vidicima, moglo biti mjesta za žalost, za jedan tako kratki i tako jadni život? - Kršćani ne odaju dosta izgled "spasenih" i pozvanih u nebo. Oni bi se ipak morali razlikovati od drugih svojim pouzdanjem, svojim nepokolebivim pouzdanjem u Onoga, koji je pobijedio smrt.

Zaziv: Isuse, rasvjetljuj uvijek naše duše - radošću svoga USKRSNUĆA!

E U H A R I S T I J A

Molitva pred oltarom

Klanjam Ti se, Gospodine, u Tvojoj tajinstvenoj prisutnosti u Tabernakulu. Vjerujem u tu prisutnost. Ali, zašto je moja vjera tako površna, tako plitka? - Kako to, da se ona tako malo odražava u mom životu?

Kršćanin sam. Znadem, da si uz mene, da Te mogu primiti tako često, kako hoću. Zašto nisam bolji od drugih? - Zašto na moje Pričesti jače ne obraćaju?

Što moje P ričesti ne mijenjaju moj život, razlog je u tome, š to zaboravljam bitnu istinu. Tvoje Tijelo, koje primam, Tij elo je Žrtve, Tijelo Raspetoga. To Tijelo je sada slavno, ali ono može nahraniti moju dušu, samo ako sudjelujem u njegovom prošlom trpljenju.

P omozi mi, da to shvatim, razmišljajući o Tvojoj Muci!

1. Isusa osudjuju na smrt

Prije nego si se pojavio na tom sudištu, proveo si u svojem zatvoru strašne časove. Hramski sluge su Te vrijedjali, udarali, rugali se. Podnio si tu bol, koja je bila još veća od one, što su Te ostavili Apostoli, što Te je zanijekao Petar. Možda Ti se Tvoje sudjenje pričinja kao početak oslobodjenja: još bi samo imao podnijeti Muku, a onda bi bio u beskrajnoj slavi, uz Boga Oca.

Ali ne, Isuse! Dobro si znao, da će za Tebe postojati jedan drugi zatvor, na koji ćeš se - prividno mrtav - sam osuditi, da u njemu živiš do konca vremena.

I u svojim Tabernakulima doživljavat ćeš uvrede, zaborav, nezahvalnost, nijekanje. Muka je uistinu najveći dokaz Tvoje ljubavi, ali Euharistija joj je vrhunac, konačni završetak. Nisi li Ti iza Večere rekao Ocu: "Ispunio sam djelo, koje si mi dao, da učinim".

Zaziv: Isuse iz Tabernakula - zatočeniče svoje ljubavi - pomozi mi, da Te ljubim!

2. Isus prima na se križ

Počevši od časa, kad uzimaš križ na svoja ramena, orudje smrti ne kazne, namijenjeno za zlikovce, postaje znakom slave.

Već dvije tisuće godina to orudje potsjeća na Tvoje Otkupljenje, oznacuje Tvoju prisutnost. Križ na našim zvonicima je znak Tvoga trajnog stanovanja medju nama. U Tvojim crkvama sv da križ. Križ na svim predmetima za euharistijsko bogoštovlje. Počevši od najskupocijenijih ukrasa, pa do najčednijih krpica sve, što se dotiče Tijela Gospodnjega, nosi znak Otkupljenja.

Kad prisustvujem svetoj Misi, kad gledam svećenikove kretnje vidim mnogo znakova križa, nad hostijom, nad kaležem, nad samim svećenikom, koji je služi.

Euharistija me ne može preobraziti, ako Joj se približujem n m isleći na križ, i ako ga uporno odbijam.

Zaziv: Gospodine, pomozi mi ponijeti na oltar, sve križeve mo ga života!

3. Isus pada prvi put pod križem

Ovaj prvi pad raspaljuje u njegovom izmučenom tijelu bolove bičevanja. Ali najveće trpljenje osjeća On u duši.

Opaza, da je sam. Sada mu je teže, što su Ga napustili njegovi prijatelji, nego li mu je bilo na sudu. Ta ipak ih je On poučavao tajnama sreće. Htio je, da žive u prijateljstvu s Njime. A oni? - Kukavički odoše!

Nisi li tada, Gospodine, mislio i na sve one, koji će Te tokom vremena isto tako napuštati? - Primiše tolika raskošna dobra: milost Krštenja, neumorno dijeljena oproštenja, prvi put se sretoše s Tvojom prisutnošću u Euharistiji, svečano obećaše vjernost ... a zatim malo po malo zbilo se prvo mlađenačko napuštanje, Mise su postajale sve rjeđe, samo na velike blagdane, a onda posve zanemarene. Zaboravljamo, da ne možemo živjeti bez Tvoje smrti.

Možda mislim, da sam medju gorljivima? - Držim li do svoje Mise više, nego li do svega drugog? - Kako Joj prisustvujem? - Na Kalvariji ne bih bio ravnodušan!

Zaziv: Gospodine, umnoži našu vjeru u Tvoju Žrtvu. - Obnovi naš žar!

4. Isus susreće svoju Majku

Trebalo je, da Marija tu bude. Kad je prihvatila Utjelovljenje onda je prihvatila i cijelo Otkupljenje. Jednim jedinim pogledom obnavlja svoj" Neka mi bude" ("Fiat!"). Pratit će ga sve do Kalvarije, sve do podnožja križa, Djevica suotkupiteljica.

Sve do konca svijeta, bit će svagdje prisutna i Ona, gdje bude prisutan Krist. Kao što znamo, da je bila u Kani, tako možemo pretpostavljati, da je bila i na Posljednjoj Večeri. Ona će

biti prisutne na svim euharistijskim gozbama, na svim oltarima, gdje se bude obnavljala žrtva njezinog Sina.

U svetoj Misi kod "Confiteor" ("Ispovijedam se Bogu svemogućemu") odmah iza Boga, Njoj ispovijedam svoje grijehe. U "Credu" ("Vjerujem") ispovijedamo vjeru u njezino božansko materinstvo. Njezin zagovor prati moj prinos presvetom Trojstvu. Njoj se obraćam, da sjedini u mojoj molitvi Crkvu na zemlji i Crkvu na nebu. Prije Pričesti Je molim, da me oslobodi od svakoga zla. Ona je svuda, gdje se nalazi On, kojemu velim: "Zdravo Tijelo porodjeno ko plod tijela Djevinog".

Zaziv: Djevice Euharistije, vodi nas svome Sinu!

5. Šimun Cirenac pomaže Isusu nositi križ

Ti, koji si sam ravnao cijelom svojom Mukom, mogao bi nositi svoj križ posve sam. Ali si htio, da Ti bude potreban On, jer i on treba Tebe. Divne li ljubavi Božje, koja prosi pomoć ljudsku, da čovjeku pruži svoju.

Šimun će cijeli život biti ponosan zbog usluge, koju Ti je iskazao.

Uvijek možemo čuti Tvoj poziv: "Tražim tješitelja, ali ga ne nalazim!" Uz podnožje Tvojih Tabernakula mogu i ja postati Tvoj Cirenac. Vrlo su rijetke duše, koje znadu doći i bdjeti s Tobom. Ipak, za uzvrat, baš te svoje tješitelje Ti okrepljuješ.

Zaziv: Stvori u nama, Gospodine, klanjalačku dušu!

6. Veronika pruža Isusu rubac

Poslije čuda, bolno Isusovo lice, utisnuto u rubac, postade za tu ženu najdragocjenije blago.

Često žalimo, što ne posjedujemo kakav portret (kip) Spasiteljev, kakav film, koji bi nam prilazivao njegov zemaljski život, a posebno njegovu Muku.

Ali imamo nešto bolje od toga: "Euharistiju", kao "spomen muke Gospodnje". To je mnogo bolje od portreta (kipa), mnogo bolje od filma, jer taj Spomen je živi Kruh. Još bolje: to je Kruh, koji daje život. Najljepše slike svijeta, što više: ni Veronikin rubac, nisu tako nešto!

Sve do kraja svoga života ta je žena nalazila u toj slici pravi smisao svoga života.

A mi kršćani? - Smatramo li Euharistiju središtem svoga života?

Zaziv: Euharistijski Isuse, ustali u nama spomen na Tvoju bolnu ljubav!

7. Isus pada drugi put pod križem

T ijelo je Isusovo malo prije bilo snažno i lijepo. Kao Gospodar svih pojava, vladao je olujama, hodao je po vodi jezera.

Sada Ga evo slomljena pod jednom običnom drvenom gredom. Treba Mu pomoći, da se pridigne. Oko Njega nekoliko duša pati zajedn s Njim. Ali mnoge su duše ravnodušne prema tom zločincu, kojeg vuku na stratište.

Tvoje euharistijsko Tijelo je prividno još nemoćnije. Vadimo G iz Tabernakula. Nosimo Ga, kamo hoćemo. Ne pokazuješ nikakvog životnog znaka. Pa ipak želiš, da nam se dadeš, i da nas u Se preobraziš.

Koliko ima ravnodušnih duše oko Tvoga oltara u drami, koja se zbiva. Tvoja se Muka tu svaki dan obnavlja, a toliki Tvoji (nazovi) "vjernici" zanemaruju, da joj prisustvuju. Prvi su kršćani to bolje shvaćali i nikada nisu prisustvovali svetoj Misi, da se ne bi pričestili!

Zaziv: Po svojem drugom padu, oprosti nam, Gospodine, sve naše ravnodušnosti!

8. Isus tješi jeruzalemske žene

Unatoč svoje krajnje slabosti On daje savjeta ovim ženama, što d odjoše, da Ga utješe. Savjetuje, da ne budu suho drvo, u kojem ne struji nikakav sok, nego da čuvaju život, koji je došao donijeti svijetu!

Njihov će život ubuduće ostati pod dojmom [illegible], koji su iskazale Isusu, kad su pošle prema Njemu, da bi sudjel[illegible] u njegovoj Muci.

U svetoj Misi moram i ja sa svoje strane nešto doprinijeti, da bih prišao k Bogu. Kapljica vode, ulivena u kalež označuje moj život, sjedinjen s njegovim, moj udio u njegovoj žrtvi.

N e želim biti ono suho drvo, koje bi zavrijedilo vječni oganj. Da bi Život ostao u meni, da bi tu strujio sok, moram ostati u sjedinjenju s Onim, koji se je nazvao Čokotom, koji je Sebe proglasio pravim Životom!

Zaziv: Euharistijski Isuse, Čokote, na kojem sam ja loza, čuvaj me u sjedinjenju sa Sobom!

9. Isus pada treći put pod križem

Ovaj treći pad je najbolniji. Tako mnogobrojni [illegible] otežaše Tvoj križ. Među njima i svi [illegible] počinjeni protiv Tvoje [illegible] Euharistije.

Ti si, Gospodine, mislio na sve one, koji će Je blagovati u stanju smrtnog grijeha. Na one, koji će blagovati svoju osudu, blagujući nedostojno Tvoje Tijelo. Na koje, za koja će svaka Pričest postati uzrokom novoga pada.

Ali, Ti si mislio i na sve druge. Na one, koji su doduše u milosti Tvojoj, ali kod kojih će Pričest ostati bez ploda. Na one, koji vjeruju, da mogu pripadati raznim strenama u svojem životu: i Bogu i obitelji i poslovima. Na one, kod kojih život ide doduše sve do oltarske gozbe, ali odbijaju križ!

Zaziv: Po svojem trećem padu, pomozi mi, Gospodine, da se uvijek pričešćujem sa žarom!

10. Isusa svlače

Kakve li pouke za me u tom svlačenju, u tom poniženju!

Kad se čudim maloj koristi svojih Pričesti, pa i žarkih, moram misliti na taj prizor!

Ne znam se dosta svući. Često nosim na oltar natovarenu dušu. Ne doduše grijesima: oni su oprošteni, nego me toliko nevidljivo korijenje još veže uz grijeh.

Sigurno imam sasvim opravdanih briga i poslova! Ako ih ne upravim prema Bogu, kako bi On mogao prodrijeti u dušu, koja je suviše zabavljena samom sobom?

A posebno moram znati ostaviti svoju oholost. Ponizna duša privlači Boga i sili Ga, da djeluje u njoj. Onda bi moje Pričesti bile djelotvorne i mogao bih zaista reći: "Svojim svetim Tijelom i svojom Krvlju, oslobodi me, Gospodine, svih mojih grijeha i svih zala!"

Zaziv: Dođi, Gospodine, i svuci s moje duše sve, što joj smeta, da bude uistinu Tvoja!

11. Isusa pribijaju na križ

Gledam krvnika, kako pribija Tvoje ruke, te "časne i svete" ruke, koje su jednoga dana umnožile kruh, i koje od zemaljskog kruha načiniše kruh za duše!

Pružio si se, i po drvetu križa curi Tvoja Krv. Nazvao si Se vinogradarom. Ete Tvoju tijelu!

Tu Krv, "čija bi jedna jedina kapljica mogla oprati od grijeha cijeli svijet", prolijevaš s posvemašnjom velikodušnošću!

Više se ne ćeš zaustaviti. Sve do konca svijeta ćeš nastavljati svoj velikodušni dar. Od ledenih polova do šuma na Ekvatoru, gdjegod bude prisutan svećenik, da diže Tvome Ocu kalež spasenja, teći će Krv Novoga Zavjeta.

Kako sam tako ravnodušan prema tom kaležu, u kojem ima i jedna kapljica, koja je za mene prolivena?

Zaziv: Gospodine Isuse, svojom prolivenom Krvlju operi moju dušu od svih njezinih grijeha!

12. Isus umire na križu

Evo Jaganjca Božjeg! Evo Onoga, koji u ovaj čas, odnima grijehe svijeta! Evo Ga na oltaru svoga uništenja!

Uzdignutog između neba i zemlje kao hostija, koju nam svećenik pokazuje u svetoj žrtvi.

Na Misi je, dobro mi je poznato, odjeljenost Tvoga Tijela i Tvoje Krvi čisto simbolička, pod svetim Prilikama. Posve si čitav pod prilikama Kruha, posve sav pod prilikama vina. Ali, zašto se svaki puta jače ne ganem, kad me to podsjeti na pravu odjeljenost?

Sve to za mene! Pusti me, Gospodine, da ponavljam: "Gospodine, nisam dostojan!"

Ipak si htio u jednu stvarnost sjediniti sve: "Po porodu nam posta drug - Nas Kruh za časnom trpezom - Po smrti cijena za naš dug - I plaća nam u carstvu svom!"

Nebeski naš Oče, pred Tvojim umirućim Sinom, želim ponoviti lijepu prikaznu molitvu:

Svi zajedno:

Primi, sveti Oče, svemogući vječni Bože, ovu neoskvrnjenu Žrtvu, koju ja nedostojni sluga Tvoj, prinosim Tebi, svomu živomu i pravomu Bogu za svoje bezbrojne grijehe, uvrede i nemarnosti svoje i za prisutne kao i za sve vjerne kršćane žive i mrtve: da meni i njima bude na spasenje u život vječni. Amen.

13. Isusa skidaju s križa

Sve do ovoga časa, pa i u najvećoj boli, On je mogao imati za Majku koji pogled, koju riječ. Sada, ništa više! To je čas, u kojem se sve lomi, kada valja ostaviti to Tijelo, u kojem više ne stanuje duša.

Skoro za sve učenike je to bilo i prekid lijepoga sna. Ali vjera Marijina je ostala nepokolebiva.

Apostol, čije "oči vidješe, čije ruke opipaše Riječ života, uze Djevicu u kuću svoju". Učenik će opet naći svoga Učitelja i Majka svoga Sina. Moći će Ga susretati sve do konca svoga života, ali će On na oko biti nepomičan, kao pri skidanju s Križa: Hostija, kao na Kalvariji, za spasenje svijeta. Euharistija je i za Mariju "Tajna vjere".

Zaziv: Naša Euharistijska Gospo - daj nam življu vjeru u svoga Sina u njegovoj Hostiji!

14. Isus položen u grob

Znamo, da će uskrsnuti. Drugačije ne može ni biti. On je ustvrdio, da je Život!

Što činimo mi, koji smo pozvani na vječni život, da razvijamo životnu klicu, koju primismo na krštenju? - Krist nam je pružio

hranu: "Onaj, koji jede moje Tijelo, imat će vječni život i ja ću ga uskrisiti na sudnji dan".

U hvalospjevu "O čovječanska hrano" ("O esca viatorum) liturgija nas potiče, da molimo, da nas Bog dovede u mjesto, koje želimo, u svjetlost, u kojoj stanuje. Molimo milost, da uzmognemo jednoga dana ostaviti ovu zemlju nahranjeni Kruhom putnika.

Čemu da se bojimo smrti, ako se nalazimo među onima, kojima je svećenik često izgovarao riječi Pričesti: "Tijelo Gospodina našega Isusa Krista, neka čuva dušu Tvoju za život vječni".

Zaziv: Gospodine Isuse, Kruše životе vječnoga, čuvaj naše duše za svoje nebo.

I S P O V I J E D

Molitva pred oltarom

H tio bih, Gospodine, danas shvatiti duboki smisao Tvojih boli. U Tvojoj Muci nije Ti bilo najteže podnositi ni udarce mučitelja, ni ruganje vojnika, ni mržnju mnoštva, koje si toliko ljubio. Sve je to bilo samo izrazaj jednog većeg zla, a to je bol, koju Ti zadaje grijeh svijeta.

Budući da imam udjela u tom grijehu, imam svoj udio i u Tvojoj Muci.

I eto, mjesto da me ostaviš u mojem grijehu, kako bih to i zaslužio, dao si mi sredstvo, da se od njega oslobodim i to posve i tako često, kolikogod puta zazelim. Ustanovio si za mene sakramenat oproštenja.

Ali ja se tako loše pripravljam za taj Sakramenat Ispovijedi. Prešao mi je u običaj! U svijetlu svoje Muke, nauči me, da ga bolje upoznam, i da se njime bolje koristim.

1. Isusa osuđuju na smrt

Sudište: suci licemjeri, palosni, puni bijesa. Na sve bi načine htjeli pogubiti optuženoga. A međutim, optuženi je Pravednik.

Drugo sudište: optuženi je kriv. Ja sam to, koga terete moji grijesi. Ali suci su dobri. Stojim pred njima kao krivac. Oni prema meni ne gaje nikakve mržnje radi toga. Mislim li samo, da se obratim na njih, na: ... Boga Oca svemogućega ... Blaženu Djevicu Mariju ... svetog Mihajla arhandjela ... svetog Ivana Krstitelja ... svete apostole Petra i Pavla ... sve svete ... Kako ne bih imao pouzdanja?

Kad mi je ispovijed teška, treba samo da pomislim na taj prijazni sud, koji ide za tim da me spasi!

Molitva: Recitirajmo prvi dio: Ispovijedam se Bogu svemogućemu ...

2. Isus prima na se križ

Kako je težak taj križ, za to jadno tijelo, oslabljeno od bič evanja i smrtne borbe. Osobito je težak zbog težine mojih grijeha. Koliko će muke stajati Isusa, da ga donese navrh Kalvarije!

Kad prilazim ispovijedaonici, duša mi je vesela pri pomisli na skoro oproštenje. To je veselje sasvim opravdano. Ali nije opravdana površnost, nestalnost, kojom primam taj Sakramenat. Ne osjećam dovoljno težinu svojih grijeha.

Daj mi, Gospodine, da Te znadem promatrati zgrbljenog pod Tvojim križem. Onda ću shvatiti, da su moji grijesi teški i moći ću ih žaliti.

Zaziv: Daj, Gospodine, - da uvijek osjećam - težinu svojih grijeha!

3. Isus pada prvi put pod križem

Što se to zbiva, Gospodine? - Ti ne možeš više naprijed! Mrači Ti se pred očima, hvata Te vrtoglavica ... kao da Te zemlja zove ... i Ti padaš. I kad bude, odmah za tim, trebalo opet nastaviti put, Tvoje sile više ne će biti iste!

Nisam li doživio tu vrtoglavicu? - Ono razočaranje iza prvoga grijeha? - Tu zemlju, to blato, što me privlači ... i padam! Kad je trebalo opet poći dalje, kako sam se osjećao slomljen, kako su mi klecala koljena!

Za mene, kome je poznat Tvoj križni put, taj prvi pad mogao bi biti opasnost, da se ne suviše ne uznemirim. Na koncu konca, Ti ipak nisi od toga umro!

Nije li upravo tome slično moje umovanje o tolikim grijesima, što ih nazivamo "laganima": "Na koncu konca, to je samo mali grijeh!" Ah, Gospodine, ni pljuvačke u Tvoje sveto lice isto nisu bile smrtonosne ... pa ipak ... kakve boli! Na svome putu ne spotičeš se samo o veliko kamenje.

Zaziv: Po svojem prvom padu - daj nam, Gospodine, oplakivati - i svoje najmanje pogreške!

4. Isus susreće svoju Majku

Više sam puta stavio si pred oči tu zgodu. Ali sam premalo mislio na to, da sam ja bio začetnik te dvostruke boli. Da nismo imali grijeha, ne bi Ti, Majko, doživjela toga susreta!

Koliko Ti, neokaljana Djevice, trpiš za moje grijehe! Uza sve to Ti želiš, da Te nazivamo: "Utočištem grešnika".

I Ti ćeš biti prisutna, kad padnem na koljena, da priznam svo-
je grijehe Tvojemu Sinu. Izlit ćeš na moju jadnu grešnu dušu
milosti, koje si stekla svojom tako čistom dušom. Iza odrješe-
nja ću čuti, kako mi svećenik govori: "Zasluge Blažene Djevi-
ce Marije, neka Ti budu na oproštenje grijeha tvojih i na
povećanje božanskog života u tebi" - ("Merita Beatae Mariae
Virginis ... augmentum gratiae et praemium vitae aeternae").

Zaziv: Djevice od žalosnog Susreta - budi prisutna i kod mog
oproštenja!

5. Šimun Cirenac pomaže Isusu nositi križ

Uhvatiše tog čovjeka, na povratku sa svoga rada, kad se vraćao
svojoj kući. Je li se bunio? - Je li došao u napast, da se
opre? - Da je to učinio, ne bi Kristu pomogao. Još više: Krist
ne bi pomogao njemu!

A baš se to događa, kad počinjam grijeh. Svaki grijeh je neka
buna i opiranje. Griješiti znači sebe pretpostaviti Bogu. Se-
bičnost je temelj svakoga grijeha.

Griješiti znači uskratiti kristu pomoć. Odbiti milost znači u-
manjiti porast Kristovog otajstvenog Tijela.

Veli se, da duša, koja se diže iz grijeha, podiže svijet. Du-
ša, koja se prepušta djelovanju milosti Božje, pomaže Kristu
kraljevati svijetom.

Zaziv: Daj, Gospodine, da nikada svojim grijehom, ne ome-
tam Tvoje kraljevanje.

6. Veronika pruža Isusu rubac

Možda nije ona bila jedina, koja je željela to učiniti. U mno-
štvu ih je sigurno bilo više, koje su to isto htjele. Ali ko-
liko je trebalo svladati poteškoća, da uspije: trebalo se pro-
gurati kroz sve te ljude, koji se rugaju, grde i bijesne ...
Trebalo se usuditi ne činiti onako, "kako svi čine".

Veronika je imala takvu snagu. Za uzvrat je primila Kristovo
lice utisnuto u rubac.

Koliko poteškoća mora čovjek svladati, da dođe na sudište
svete Ispovijedi! Priznati svoju bijedu, priznati se krivcem,
odgovornim! Kleknuti pred običnog čovjeka! Prijeći preko za-
preke ljudskog obzira!

Ali, i kakve nagrade za uzvrat! Vidjeti, kako se u duši, gdje
su Kristove crte lica bile posve zapuzane, možda čak i izbri-
sane, opet pojavljuje to lice.

Zaziv: Gospodine - daj mi snage - da znadem sloboditi prija-
teljstvo s Tobom!

7. Isus pada drugi put pod križem

Dok sam razmišljao Tvom prvom padu, požalio sam svoje lagane grijehe. Drugi pad, bolniji i teži, nuka me, da mislim na teške grijehe, koji ubijaju u našoj duši Tvoj život, Gospodine, i koji nas posve odcjepljuju od Tebe.

Posebno pomišljam na grijehe oholosti, na one grijehe, kojima bi čovjek htio iz svoga života istisnuti svoga Stvoritelja, kojima popušta prvoj napasti: "Bit ćete kao bogovi!"

Unatoč teškog pada, Ti se, Gospodine, opet dižeš. Svakako treba nastaviti put moga spasenja. Možda si u taj čas pomislio na svoje čudesne riječi: "Ustat ću i poći ću k Ocu!" Pomozi mi, da i ja izreknem te riječi, ako mi se dogodi, da učinim teški grijeh.

Zaziv: Gospodine - po svojem drugom padu - nauči nas poniznosti!

8. Isus tješi jeruzalemske žene

Bez oklijevanja Mu podjoše ususret. Medjutim taj osudjenik na smrt nije bio tako privlačiv. Ali je njihova vjera u Njega bila jako velika!

I čin vjere se traži od mene, kad idem na Ispovijed. Sagibam koljena pred običnim svećenikom. A taj svećenik je čovjek s ljudskim pogreškama. Možda mi nije ni privlačiv. Hoću li imati dosta vjere, da u njemu gledam Krista?

Ženama, koje su Ga oplakivale, Isus odgovori: "Ne oplakujte mene! Radije pogledajte u sebi uzrok mojih patnja!

Ne vrijedi li ta opomena isto tako i za nas? - Tako nerado gledamo u sebe. Idemo na ispovijed tako površno, bez ozbiljnog ispita savjesti. Posebno, ne znamo ocijeniti svoju odgovornost. Nije nam tako teško priznati, koliko reći: "To je moj grijeh!"

Zaziv: Gospodine, - umnoži našu vjeru, - prosvijetli našu pamet!

9. Isus pada treći put pod križem

Tako si bio umoran, da nitko drugi, osim Tebe, ne bi mogao dalje. Svatko bi drugi bio umro pod križem. Ali Ti si išao dalje, dok ne izvršiš do kraja djelo svoga Otkupljenja.

Kad teret grijeha postane teži i kad padovi postanu sve dublji, kršćanin dolazi u napast, da se više ne trudi oko dobra. Dolazi u napast, da kaže: "A čemu sve to? - Bog od mene traži nemoguće!" I onda ga njegov grijeh uništi.

U ovom trećem padu Isus od nas traži, da se uvijek dignemo i da, koliikogod je to puta potrebno, podjemo na svetu Ispovijed. Zapustiti ispovijed, odgadjati je za kasnije najbolji je put, da se naviknemo na grijeh!

Ali, da se naše redovite i česte ispovijedi ne bi pretvorile u naviku, treba svaki puta u ispovijedi obvezati [illegible] odluku i

svoje nastojanje staviti pod nadzor svećenika, koji poznaje našu dušu, i koji je vodi. I tako čovjek konačno dolazi, možda od pada do pada, ali uvijek se iznova dižući, na kraj svoga životnog puta.

Zaziv: Po svojem trećem padu - čuvaj me, Gospodine - od grešne navike!

10. Isusa svlače

Rugaju Ti se i prostački se cere! U tom času Ti, Gospodine, zadovoljuješ za sve nečiste grijehe, za sve sablazni, kojih su pune naše ulice, koje se pružaju na oglasima, kinima, revijama, u modi i radiu.

Svojim svlačenjem zadovoljuješ za sve grijehe lakomosti. I za druge grijehe. Nije li svaki grijeh pretjerana privezanost uz sve, što nisi Ti? -

Moralo Ti je zbilja biti strašno, Gospodine, kad su svlačili Tvoju haljinu, svu sljepljenu sa svim Tvojim svetim Ranama!

I ja moram znati trpjeti, da se oslobodim svojih grijeha, svojih zlih navika i da se ponizim, pa da svoju dušu posve otkrijem svojem ispovjedniku!

Zaziv: Gospodine - za me svučeni - svucm s mene sve moje grijehe!

11. Isusa pribijaju na križ

U tom mučenju, koje nije moguće opisati, u toj mržnji mučitelja, gledam mržnju cijelog čovječ nstva. Gledam sve grijehe protiv ljubavi. U ovom času, baš Te ti grijesi pribijaju na križ.

Kada čavao probije koji Tvoj ud, onda cijelo Tvoje tijelo strahovito trpi!

Ja sam dio Tvoga otajstvenog Tijela i grijeh ne može zaći u mene bez štete po čitavo tijelo.

Svaki puta, kad slobodno pristanem na koji grijeh, ponavljam tu strašnu muku, koju Ti je čavao zadao probijajući Tvoje udove.

Gospodine, kad mi ruke budu htjele učiniti grijeh, kad me noge ponesu prema grijehu, pomozi mi, da pogledam Tvoje ruke i Tvoje noge, za me probodene. Priveži me uza Se onako čvrsto, kao što si Ti bio čvrsto prikovan na svoj križ.

Zaziv: Po svojim probodenim rukama i nogama - uđadi duboko u me, Gospodine, - mržnju prema svakom grijehu.

12. Isu umire na križu

U ovom se času ispunjuje otkupljenje svijeta, jer čovjek nije sposoban, da si izmoli oproštenje. Jedini Bog može zadovoljiti za uvredu učinjenu Bogu. Eto, zbog toga si časa Ti, Gospodine, došao na zemlju. Za naše grijehe Ti sada umireš na Križu.

Ipak nam Tvoja dobrota omogućuje, da sudjelujemo kod tog otkupljenja. Ali to biva uz jedan bezuvjetni i bitni uvjet: da iskreno žalimo svoje grijehe.

Kako da to ne učinimo, gledajući Te, gdje umireš za nas! Nažalost, kad sam na ispovijedi, pred Tvojim križem, tako slabo žalim svoje grijehe! Barem danas, gledajući Te, gdje umireš, želim se pokajati posve iskreno, iz dna svoje duše.

Čin pokajanja: Kajem se od svega srca ...

13. Isusa skidaju s križa

Ne usudjujem se gledati to izmrcvareno tijelo. Ali Djevica ga žalosno promatra. U tim ranama vidi Ona tragove mojih grijeha.

Marija nije duboko ožalošćena u duši i na Srcu samo radi Isusa. Žalosna je i radi mene grešnika, koji se ne znam skrušeno kajati, koji se tako teško dižem i tako mlitavo borim protiv svojih grijeha.

Poradi svoje teške muke, primi, Marijo, onu molitvu, koju sam tako često slabo molio: "Strven pod teretom svojih grijeha, bacam se pred Tvoje noge". Molim Te, da oslobodiš moju dušu. Utisni mi duboko u srce rane, što ih promatraš.

Zaziv: Spomeni se, o pređobrostiva Majko ...

14. Isusa polažu u grob

Polažu Ga u grob zato, da iz njega izađe živ i da ubuduće kraljuje u slavi.

Svaka moja ispovijed mora postati za mene pravo uskrsnuće.

Ako se uistinu iskreno kajem, moji će grijesi nestati zauvijek, kao ukopani u grob. Ali će moja duša uskrsnuti!

Svećenik, kome povjeravam svoje grijehe, čuvat će uvijek o njima najstrožu tajnu, pa i uz cijenu vlastitog života.

Ta obvezatna tajna, koja pokapa moje grijehe u grob, koji više nitko ne može otvoriti, znak je velike mudrosti Crkve. Ali, nije li to još više slika Božje dobrote, za koju više ne postoji oprošteni grijeh. Bili vaši grijesi crveni kao grimiz - veli Gospodin - ja ću ih učiniti bijelima kao snijeg!

Zaziv: Gospodine - zaboravi na moje grijehe - i vrati život mojoj duši!

BOLESNIČKO POMAZANJE

Molitve pred olterom

Klanjam Ti se, Gospodine, Bože živi, izvore svakog života. Klanjam Ti se, jer si svojom smrću povratio život mojoj duši, jer si htio svojom smrću posvetiti moju smrt.

Po svojem križu, po kojem su nam došla tolika dobra, dao si nam Sakramenat bolesnih.

Toliko si ljubio bolesnike. Sve si ih ozdravljao. Radovjerujem, da su se neki još prigodom Tvoga prolaza na Kalvariju, smjestili kraj puta i da si ih jednom kretnjom, ili jednim pogledom svojim ozdravio.

Razmatrajući o Tvojoj Muci, htio bih naučiti bolje poznavati Sakramenat, koji si nam dao za tjelesa, koja trpe i za grešne duše.

Htio bih naučiti, kako ću se pripraviti i na svoju vlastitu smrt.

1. Isusa osudjuju na smrt

Ti si nas, Gospodine, mogao spasiti i drugačije, a ne jedino po smrti. Najmanji čin Tvoje ljubavi bio bi dostatan, da otkupi čovječanstvo.

Ali si htio u svemu dijeliti našu sudbinu, biti naš brat sve do smrti i u smrti.

I ja sam osudjen na smrt. Ne znam mjesta ni časa, ali sam siguran, da ću umrijeti.

Ti si, Gospodine, u tom strašnom času, bio posve sam. Nekoliko prijatelja, koji Ti ostadoše vjerni, moglo Ti je prići samo uz velike poteškoće.

U času tog strašnog odlaska, moja će sudbina biti znatno drugačija od Tvoje. Tvoj sam po Krštenju. Ne ću biti sam, imat ću Tebe, veliki moj Prijatelju! Daj, da oni, koji budu oko mene, ne zakasne mi osigurati Tvoj Sakramenat. On će mi možda s vremenom povratiti zdravlje, da Te još više ljubim ovdje na zemlji. U svakom će mi slučaju pomoći, da se lakše provučem kroz ta tamna vrata!

Zaziv: O Isuse, osudjeni - budi uz mene - na smrtnom času!

2. Isus prima na se križ

Mogao si, Gospodine, izabrati bržu smrt, blažu za svoju osjetljivu i nježnu ljudsku narav. Htio si, da bude polagana i bolna, da je možeš prikazivati kap po kap. Htio si, da prije nje

[illegible] da je prate nesnosne boli, Prih- [illegible] i htio si trpjeti svim svojim osje- tilima.

Kakvom ću smrću morati umrijeti? - To je Tvoja tajna, Bože moj! Ali dobro znam, da je redoviti zakon proći kroz bolest i trpljenje i nositi katkada vrlo teški križ sve do praga vječnosti.

Kojim ću osjetilima trpjeti? - To nije važno. Sa svima sam griješio. Ali znam, da će svako od njih, ako mi Ti dadeš milost, ojačati mazanje svetog Sakramenta.

Možda u času svoje smrti ne ću moći posve svijesno prihvatiti križ, koji mi pošalješ. Zato već sada kažem: "Gospodine, prihvaćam iz svega srca i iz ljubavi prema Tebi, onakvu smrt, kakvu mi pošalješ, sa svim njezinim trpljenjem".

Zaziv: Kako Ti prihvaćaš križ - tako ja prihvaćam smrt - kakvugod mi pošalješ.

3. Isus pada prvi put pod križem

Gospodine, tako je velik bio Tvoj umor i Tvoja bol, da bi svaki drugi, osim Tebe, već pri ovom prvom padu podlegao. Ali, Ti si Gospodar svoje Muke, Ti njome upravljaš, Ti njome vladaš. Umrijet ćeš tek u času, koji sam izabereš. Tvoja će duša ostati do kraja gospodaricom Tvoga Tijela.

Mi naprotiv nismo gospodari svojih tjelesa. Ti imaš nad njimas svu vlast? - Zašto smo često tako nemarni, da tražimo Tvoju pomoć?

Znademo li, da Ti možeš pridići svojim Sakramentom bolesnika, kad padne pod teretom svoga trpljenja? - Jesu li nam poznate one divne riječi, koje govore o tome: "Pouzdana će molitva spasiti bolesnika ... Gospodin će mu olakšati ... oslobodi ga od bolesti, obdari zdravljem, krepošću ojačaj, moću zaštiti i povrati svojoj svetoj Crkvi u potpunom željenom dobrom stanju ..."

Ali Tvoj sakramenat nije neki čarobni obred. Predugim odgadjanjem ne ćemo od Tebe iznuditi čuda. Njegovi bi učinci obzirom na tijelo bili češći, kad bi ga kršćani znali upotrijebiti na vrijeme. Zašto bar sada, dok sam zdrav, ne izrazim svojima želju, da primim taj Sakramenat, kad teško obolim, ne čekajuci na krajnji čas?

Zaziv: Gospodine - koji se pridižeš pod svojim križem - ozdravi i pomozi onima, koji trpe!

4. Isus susreće svoju Majku

Kad je sazbala za smrtnu osudu, na koju je osudjen njezin Sin, htjela je, što je moguće dulje, ostati uz Njega i podje Mu ususret. Je li mogao Isus imati veće utjehe u svojim posljednjim časovima-

Marija, majka Kristova, i moja je Majka. Još je ljubeznija, još nježnija od zemaljskih majki. I zato će Djevica, čija je smrt

bila tako blaga, da ju Crkva naziva "snom", "usnućem", olakšati strašni čas moga odlaska.

Naše bzemaljske majke pokazuju u tom bolnom času svu nježnost, pa i prema nezahvalnim sinovima, i koliko više prema onima, koji su ih iskreno i žarko ljubili. Marija će potpomoći svu svoju djecu. Ali, s koliko će se ljubavi nadviti nad one, koji su Joj svaki dan u svom životu govorili: "Sveta Marijo, moli za nas .. i na čas smrti naše. Amen".

Zaziv: Sveta Marijo, moli za me sada - a posebno na čas smrti moje!

5. Šimun Cirenac pomaže Isusu nositi križ

Vrlo ganutljiv prizor, gdje Sin Božji, Spasitelj, želi, da Mu pomogne jedan od onih, koje će On spasiti!

Da je Cirenac mogao izmisliti kakav izgovor, da ne pomogne tom osuđeniku na smrt, kako bi si kasnije u svom životu predbacivao, što nije htio sudjelovati u Otkupljenju svijeta!

Šimunovo držanje mora biti primjer za svakog kršćanina. Svaki je od nas dužan sudjelovati na Otkupljenju. Svaki je od nas odgovoran za druge duše, a u prvom redu za duše svoje okoline: roditelja, prijatelja, susjeda.

Koliki kršćani odbijaju pomoć Kristu u času, kad bi On htio u jednoj duši, koja ostavlja ovu zemlju, izvesti svoje otkupiteljsko djelo? - Pod izlikom, da ne uplaše bolesnika, kasno zovu svećenika, protive se njegovom dolasku.

Brinuti se za tijelo onih, koji boluju, lijepi je čin ljubavi, ali, koliko je ljepši čin brinuti se za duhovne potrebe! Jesmo li odlučili, da ne ćemo omesti Kristu ulazak u jednu dušu, kojoj će On naskoro suditi kao Sudac?

Zaziv: Gospodine Isuse - daj mi snage - da znadem pomoći - bolesnicima i umirućima!

6. Veronika pruža Isusu rubac

Ova pobožna žena, koja je htjela pružiti Kristu najveće olakšanje, sigurno je morala odvažno podnijeti ruganje, a možda i surovosti vojnika, da bi došla do Isusa. Morala je, posebno, nadvladati onaj ljudski obzir, koji zaustavlja tolika stvorenja na putu, koji k Bogu vodi.

Koliko moramo i mi nadvladati poteškoća, kad se radi o tome, da pružimo utjehu i olakšanje Sakramenta kojem bolesniku, za kojeg smo odgovorni! Koliko treba razbiti predrasuda, koliko podnijeti prigovora, da bismo omogućili, da mu se približi Kristovo lice!

Imat ćemo snage za to, budemo li znali, koliko mu mogu pomoći divne molitve svete Crkve. Znademo li dovoljno, što svećenik moli od Boga, kada dolazi kojem bolesniku? - "Unišla u ovu

k uću s ulaskom Tvoga neznatnog sluge, vječna sreća, božanski napredak, vedro veselje, plodna ljubav, andjeli mira bili ovdje i nestalo iz ove kuće svake opake nesloge!"

Tim očima, koje su možda činile zlo i grijeh, sveto će Ulje donijeti oproštenje. I kad se opet otvore u vječnim stanovima, moći će vidjeti, ne krvavi i zamazani rubac Veronikin, nego divno lice Kralja slave!

Zaziv: Pomozi mi, Gospodine - da otkrijem Tvoje lice - svima onima, koji trpe!

7. Isus pada drugi put pod križem

U času, kad je Tvoje izmučeno Tijelo i po drugi put palo na put u, nisi li, Gospodine, opet osjetio, više od svojih fizičkih boli, onu tjeskobu, koja je obuzela Tvoju dušu u maslinskom vrtu, u času Tvoje smrtne borbe?

I naše drage bolesnike često spopada ta tjeskoba. Pa i kod onih, koji su kršćanski živjeli, mogu se pojaviti teške napasti malodušnosti. U tom im času treba govoriti o Božjoj dobroti, pokazati im Raspelo, i moliti lijepe liturgijske molitve za bolesnike: "Nemali u ovo mjesto pristupa djavli, andjeli mira bili ovdje ... Gospodine, okrijepi dušu, koju si stvorio ... Pogledaj, milostiv po velikoj samilosti svojoj na službenike svoga ...

U doba, kad se sve više i više osjeća oskudica svećenika, ne bi li kršćanski prijatelji, roditelji i susjedi mogli upoznati te molitve i čuvati ih kod kuće, da bi donijele mir nemirnim dušama!

Zaziv: Pomozi nam, Gospodine, da znademo donijeti mir - tjeskobnim dušama!

8. Isus tješi jeruzalemske žene

Naputak, što im ga dade, bit će za njih kao oporuka, kojuprimiše iz njegovih božanskih usta. Krist, kojeg one ljube, ide prema svojoj pobjedi. Za njih nema druge, nego živjeti tako, da mogu jednoga dana dijeliti s Njime njegovu slavu.

Iz ljubavi prema bolesnim članovima naše obitelji, plačemo kad osjetimo, da će nas koji član ostaviti.

Ne bismo li morali čitati na njihovim, svetim uljem posvećenim, usnama, iste one riječi, koje je Krist upravio jeruzalemskim ženama: "Ne oplakujte mene. Moj život je svršio i vaša je tuga uzaludna! Za mene vrijedi sada samo jedno: pouzdanje u Božje milosrdje! Mislite radije na se vi, koji još hodate životnim putem. Sličan će čas osvanuti i vama. Kako ćete onda željeti, da ste živjeli? - Plačite nad sobom, dok možete promijeniti svoj život!"

Zaziv: Daj, Gospodine - da misao na smrt - poveća u meni ljubav prema Tebi!

9. Isus pada treći put pod križem

Eto Te, Gospodine, skoro na kraju puta. Iza ovog posljednjeg pada, posve ćeš se prikazati. Skupljaš svu svoju snagu, da se opet podigneš i dopuniš dar, koji će spasiti svijet.

Kad dodje moj čas, da podjem na put, a njegova me neizvjesnost straši, ali mi vjera kaže, da je pun svijetla, htio bih, da Ti i ja mogu posve svijesno prikazati svoj život i svoju smrt.

M nogi misle, da je bolje umrijeti, a da na to čovjek ni ne misli! Ja bih, kao kršćanin, htio vidjeti, kako dolazi smrt i primiti je kao prijateljicu. Oslobodi me, Gospodine, od nagle i nepripravne smrti!

Daj onima oko mene u tom času dosta vjere, da pozovu Tvoga svećenika, dok još bude vremena. Svojim svetim Sakramentom ćeš mi pomoći, da bolje izvršim svoje prikazanje.

Z aziv: Gospodine, daj mi milost, da umrijem pri svijesti!

10. Isusa svlače

Sve su Ti odnijeli, Gospodine, pa ipak si beskrajno bogat. Bogat si svojim božanskim riječima, koje si sijao i koje će odzvanjati svijetom sve do kraja vremena, bogat si dušama, koje si ozdravio, podigao, spasio!

I moja će sudbina biti ostaviti sve jednoga dana. Sve ću morati ostaviti: svoja dobra, svoju ljubav, tolike isprazznosti, koje sam tako često pretpostavljao Tebi.

Ostat će mi samo dobra djela, koja budem učinio, riječi mira i dobra djela ljubavi, koje budem posijao, duše, koje budem spasio, da se s tim pojavim pred Tobom!

Kako bi bilo žalosno pojaviti se pred Tobom praznih ruku! Kakva li veselja naprotiv, ako Ti budem mogao reći: "Znao sam se odricati dobara, koja si mi dao, da Ti privedem duše!" Ti ćeš mi tada reći: "Dodji, jer sam bio gladan i ti si me nahranio, bio sam gol, i ti si me zaodjeo, svlačio si sa sebe, da mene pokriješ!"

Z aziv: Gospodine - pomaži mi cijeli moj život - da se privežujem samo uz Tebe!

11. Isusa pribijaju na križ

Ovaj okrutni prizor ne mogu promatrati, da ne zadhćem! Svim svojim osjetilima htio si, Gospodine, trpjeti. Tvoje ruke i Tvoje noge probodoše čavlima. Tvoje oči gledaju samo surova lica mučitelja i bijesna lica svojih neprijatelja! Tvoje uši slušaju udarce čekića, i što je još strašnije, psovke uz koje izvršuju krvavi posao. Osjećaš teški zadah prašine, znoja i krvi! Tvoja su usta suha od strašne žedji!

[illegible] osjetilima, koja su činila dobro. Ja, koj i sam griješio sa svim svojim osjetilima, osjetit ću na svakom od njih, blagost Tvoga oproštenja. Na mojim očima, na mojim ušima, mojim usnama, mojim rukama i mojim nogama, sveto će Ulje izbrisati moje grijehe. Neshvatljive dobrote toga Boga, koji uzvraća dobro za zlo!

Hoću li biti toliko bezobziran, da odbijem tu ponudu? - Hoću li biti toliko nesavjestan i toliko okrutan, pa spriječiti one, koje ljubim, da prime to oproštenje?

Zaziv: Po svim svojim bolima, Gospodine, oprosti mi moje grijehe!

12. Isus umire na križu

Evo časa, Gospodine, kad odlaziš s ovoga svijeta svome Ocu. Tvoje su boli došle do vrhunca. Izgleda ipak da su sve sadržane u jednoj Tvojoj riječi.

Izgovorio si ih vrlo povišenim glasom: "Oče moj, Oče moj, zašto si me ostavio?" Nije li taj osjećaj napuštenosti i samoće pred smrt, muka, koja nadilazi sve fizičke boli?

Taj bolni osjećaj poznat je tolikim umirućima, kad gledaju svoje roditelje, svoje prijatelje, kako su nemoćni, da ih otmu od tog odlaska tamo!

Ali Crkva ne će, da trpe od te samoće. U svojem Obredniku je predvidjela divne molitve. One zovu u pomoć onome, koji ostavlja svijet, cijelo Nebo. Ona preporučuje odlazak te kršćanske duše presvetom Trojstvu, Djevici Mariji, Prorocima, Apostolima, Mučenicima ... Kako sjajnoj pratnji! Zašto je prema tome potrebno ostaviti umiruće, iz neznanja ili nemarnosti, bez te posljednje utjehe?

Zaziv: Neka cijelo Tvoje nebo - Gospodine - pritekne u pomoć onima, koji boluju!

13. Isusa skidaju s križa

Trpljenje je sada dovršeno. Ostalo je samo to nepomično, iznakaženo i krvavo tijelo. I da ga opet primi na svoje ruke, Marija Ga je pratila cijelu Muku. Najednom se nadje odlučno stojeći uz Križ, da dovrši svoje mučeništvo do kraja!

Za one, koje ljubimo, doći će čas, kada će se sav ostatak života ugasnuti u zadnjem uzdahu. I pred nama će se naći isto tako mrtvo tijelo. Duše, koja ga je oživljavala, više ne će biti u njemu.

Što možemo bolje učiniti u času tog odlaska, nego ga povjeriti Mariji? - Taj kršćanin je drugi Krist. Ako smo mu se pobrinuli za Sakramenat, koji čisti, u njemu će Marija prepoznati svoga Sina.

Djevica će primiti tu dušu, kao što je primila Tijelo Isusovo. Ne možemo je povjeriti u bolje ruke!

Zaziv: Marijo - primi k Sebi - sve duše, koje Ti povjeravamo.

14. Isusa polažu u grob

Želiš se držati i općeg zakona i biti ukopan. Ali, to je zato, da pokažeš svoju slavu i moć.

Svete će žene imati namjeru, da se pobrinu za Tvoje Tijelo i da ga pomažu. Ali, Ti ćeš već uskrsnuti. Za vrijeme svoga zemaljskog života, Marija Magdalena je na Tebe izlila svoju pomast, u vidu Tvoga ukopa!

Tijelo će se kršćanina, koji je primio bolesničko pomazanje, raspasti. Mornt će se svi odijeliti od njega. Ipak i onda, kad duša ostavi tijelo, Crkva mu nastavlja iskazivati veliku pažnju. Ona ga blagoslivo svetom vodom. Ona ga kadi, kao što kadi svetačke moći. Čemu ta počast običnoj lješini, koja se raspada?

Ovo raspadanje nije zauvijek! Žitno zrno istruhne u zemlji, ali zato, da iznikne u bogatu žetvu!

Sjedinjeno s dušom, u kojoj stanuje Krist, tijelo će kršćanina slijediti u slavu Tijelo svoga Učitelja. I zato, što vjerujemo u uskrsloga Krista, vjerujemo i u uskrsnuće svoga vlastitog tijela!

Zaziv: Vjerujem - u uskrsnuće tijela!

S V E T I R E D

Molitva pred oltarom

Klanjam Ti se, Gospodine, kao Vrhovnom Svećeniku! Tvoj put na Kalvariju, o kojem ću razmatrati, uspon je na oltar Križa, na kojem ćeš prinijeti svoju Žrtvu za spasenje svijeta.

Želim od ovog Križnog puta učiniti molitvu za Svećeništvo.

U svijetlu Tvoje Muke, daj mi, da boljem shvaćam Tvoje svećenike: te ljude, koji su nam tako blizu, koji su nam tako slični, a i toliko blizu Tebi, toliko slični Tebi, Gospodine! Jako ih malo poznajemo i loše ocjenjujemo njihovu ulogu u svijetu. Ipak, biti čašćeni ili prezreni, nisu li oni karike velikog lanca, koji nas već dvije tisuće godina povezuje s Tobom?

1. Isusa osuđuju na smrt

"Kako je ljubio svoje, ljubio ih je do kraja!" Da, upravo iz ljubavi prema ljudima, svojoj braći, prihvatio si tu sramotnu osudu na smrt.

I baš zato, što ljubi ljude, svoju braću, događa se, da se po koji čovjek, jednoga dana, sam osuđuje na smrt svemu, što za druge predstavlja život.

Njegovo ga odijelo "dijeli" od svijeta. Kad se po prvi puta njime zaodijeva, biskup čini znak križa nad njegovom glavom, dok mu ga oblači, i govori: "Mrtav si svijetu, da živiš Isusu Kristu".

On znade, da će njegov život biti težak, ali ga prihvaća, on ga hoće, kao što si Ti prihvatio i htio svoju smrt.

Zaziv: Gospodine, pomozi nam, da dobro shvatimo svećenički poziv!

2. Isus prima na se križ

Uzima ga na svoja ramena i križ ih odmah teško pritište. Ta on nosi cijeli svijet, čitavo grešno i uprljano čovječanstvo!

Kad vidim svećenika na oltaru, s velikim križem izrađenim na njegovom odijelu, mislim li na to, koliko je sličan svojem Učitelju?

Kada se kod "Confiteora" ("Ispovijedam se ...") duboko sagine, sagnje se pod težinom svojih vlastitih grijeha, ali i zato, što nosi teret duša, kao i Krist. Te duše, sa svojim grijesima, sa svojim opiranjem Božjoj milosti, sačinjavaju njegov križ.

U času redjenja, biskup je zatražio, da se đjakoni uzdignu na "teret" svećeništva.

Da sam mogao na Kalvariji olakšati Kristov Križ, ja bih to sa žarom učinio. Ne bih li mogao olakšati taj križ njegovog službenika tako, da budem bolji kršćanin?

Zaziv: Gospodine, daj nam više žara, da olakšamo muku Tvojih svećenika.

3. Isus pada prvi put pod križem

Isus je htio okušati sve naše trpljenje, osim što nije mogao griješiti kao mi. On je Svet. Savršen. Naši su grijesi skrivili taj prvi pad.

Svećenik, koji nosi naše duše, nosi i teret svoje duše, jer je i on čovjek, nesavršeno biće, kao i svaki od nas. Svećeništvo ne donosi samo po sebi svetost.

Pa i sama svećenikova slabost približuje ga nama. Znademo, da će nas moći razumjeti u svakoj našoj bijedi.

Ipak bismo htjeli, da bude savršen. Imamo li dosta dobre volje, da oprostimo, ako mu se dogodi, da popusti u tako teškoj službi? - Mislimo li dovoljno na molitvu za svoje svećenike, za svetost svojih svećenika? - Učinimo to, žarko srca!

Zaziv: Gospodine, podaj našim svećenicima, vrlo veliku svetost!

4. Isus susreće svoju Majku

Majka gleda svoga sina. Misli na dan, kad je prihvatila sve to trpljenje. Ali Ona ništa ne žali, jer se radi o spasenju svijeta. Naprotiv, Ona obnavlja svoj pristanak. Unatoč svoje velike boli, ništa ne čini, da bi odvratila Krista od njegovog puta.

Djevice Marijo, Majko Spasiteljeva, Ti si Majka i ovih drugih spasitelja, svećenika. Mi Te molimo za njih!

Ali, molimo Te i za kršćanske majke. Da budu velikodušne, kao što si i Ti bila. Da se ne ustručavaju svoju djecu dati Bogu. Svijet je nesretan, što više ne poznaje Tvojega Sina. A ne poznaje ga zato, što nema svećenika. Ipak Bog neprestano zove. Nema li mnogo majki, koje ugušuju taj poziv u srcu svoje djece?

Zaziv: Bože moj - daj kršćanskim majkama - da znadu darovati svoju djecu!

5. Šimun Cirenac pomaže Isusu nositi križ

Krist je mogao biti i bez te ljudske pomoći. Pokazivao je toliku moć nad prirodnim silama. Ali, sve do smrti, pokazuje našu slabost. On je pokazuje toliko, da osjeća potrebu, da mu pomognemo.

Kako li Mu je Šimun olakšao bol, kako li Mu je pomogao, ako je uz tu materijalnu pomoć bacio na Krista i koji sažalni pogled i koji znak naklonosti!

Tvojim je svećenicima, Gospodine, katkada pretežak njihov križ. Tako bismo lako mogli biti njihovi dobri Cirenci. Ne bismo smjeli gledati u njima samo "službenike bogoštovlja", nego prave "spasitelje". Djelo spasenja je teško nositi.

Trebalo bi im pomoći! Možda u njihovom materijalnom životu, koji je za mnogoga tako težak. Svakim najmanjim činom ljubavi pomažemo Kristu, koji trpi. Moramo im pomagati, pokazujući prema njima svoju naklonost, svoje razumijevanje, prinoseći im svoju pomoć u njihovom apostolatu.

Zaziv: Gospodine, htio bih Ti pomoći, u osobi Tvojih svećenika!

6. Veronika pruža Isusu rubac

Kako je duboka morala biti vjera te žene, da u tom iznakaženom i od udaraca, pljuvanja, znoja i putne prašine izmrcvarenom licu prepozna Božjeg Sina, Kralja slave? Na Njem nema nikakve ljepote, koja bi potakla našu ljubav, nikakva čara, da privuče naše poglede!

I meni je potrebna duboka vjera, da vidim Božje lice u svakom njegovom službeniku. Svi oni imaju svoje ljudske mane i pogreške! Pa i onda, kad je to lice izobličeno, iznakaženo, vjerujem, da je uvijek upravo Krist onaj, koji krštava, koji odrešuje, koji prikazuje žrtvu.

Veronika je prošla krozrulju, jer je znala, da je taj osuđenik Bog. Od toga je nije moglo odvratiti ni ruganje, ni prigovori.

Ne smeta li me katkada strah od ruganja i prigovaranja, da se približim svećeniku i da Mu pomognem u njegovoj službi?

Zaziv: Gospodine, u svakom Tvojem svećeniku, unatoč njihovih ljudskih pogrešaka, pokaži mi svoje lice!

7. Isus pada drugi put pod križem

Umor je postao veći. Jedan jedini kamen bio je dosta, da preko njega posrne. A baš sam ga ja stavio na put svojim grijehom, svojom nemarnošću. Bio je potreban samo neznatan napor, da ga dignem, ... a ja to nisam učinio.

Gledajući Tvoje iznemoglo tijelo, mislim, Gospodine, na sve svećenike, koji se iscrpljuju u svojoj službi. Ima ih vrlo malo, pa zato moraju napinjati svoje snage iznad svojih sila. Kao i za Tebe, Gospodine, najmanji kamen je dosta, da preko njega posrnu i da njihov apostolat tako postane još teži.

Ne stavljam li baš ja na put kakvu zapreku zbog koje pada? - Možda kakav propust, kad se potiče moja ljubav za kakvo svećeničko djelo? - Možda kakvu sebičnost, kad me nagovaraju na kakav župski posao? - Možda kakvu zaslijepljenost, pa ne vidim usluga, što bi ih mogao učiniti, a nitko se ne usuđuje, da me za njih zamoli? - Možda kakvu bezobzirnost, zbog koje rasipam dragocjene časove svećeničkog života?

Zaziv: Daj, da i ja pomognem Tvojim svećenicima, da Ti bolje služe!

8. Isus tješi jeruzalemske žene

Ne plačite nada Mnom, veli im Isus, nego nad onima, koji prouzročiše moje trpljenje, nad sobom i nad dušama, za koje ste odgovorne.

Mi nismo izravno čuli Kristov glas, kao jeruzalemske žene. Ipak nam On nastavlja govoriti. Imamo krivo, kad često gledamo u svećeniku samo upravitelja župe ili vođju kakvog dru-

štva, a ne gledamo dosta u njemu onoga, koji uči, koji govori Riječ Božju.

Na dan našeg krštenja otvorio nam je naše uši, da bi mogle čuti istinu. On vrši svoju zadaću, kad nam tu i stinu propovijeda. Jedino će nas ona osloboditi od svih naših zala.

On će nam i to reći: "Ne sažaljujte mene, jer me moje zvanje približava Bogu. Plačite nad svojim dušama, koje se često od Njega udaljuju. Pazite na duše svojih bližn jih, za koje ćete odgovarati jednoga dana".

Zaziv: Gospodine, daj, da budemo pažljivi, da slušamo Tvoju riječ!

9. Isus pada treći put pod križem

Bit će mu potrebna sv njegova snaga, sva njegova ljubav, p rema dušama, da ne klone na putu, koji u još valja proći, da ne umre na putu pod teretom; morat će napregnuti zadnje sile, da bi stigao do kraja!

Svećenik može u svom životu doživjeti i taj treći, najstrašniji pad, to jest: da klone u svom apostolatu. Može se dogoditi, da se u kakvoj ravnodušnoj ili neprijateljskoj sredini,- osjeća posve sam, da smatra preteškim posao oko našeg otkupljenja, da dodje u napast, da ne nastavi svojim putem gorljivosti, nego da se zadovolji umanjenim i ohladjenim svećeništvom!

Kad bi našao samo jednu dušu, koja se želi usavršiti, koja želi više ljubiti Boga i koja hoće dijeliti s njime teret njegova apostolata, tada bi dobio snagu, da iznova započne, da svaki put neumorno nastavi, unatoč teškoga puta.

Zaziv: Gospodine Isuse, čuvaj svoje svećenike, da nikada ne klonu!

10. Isusa svlače

Kako je ovo osramoćenje pred ruljom moralo ponižavati Gospodina! Tjelesno trpljenje nije bez sumnje bilo tako bolno, kao mržnja onih, koji su okolo stajali, a ta mu mržnje opet nije zadavala toliko boli, koliko ono prostačko ruganje.

Medju svima onima, koji su se prostački šalili, medju onima, koji su prstom pokazivali na Proroka i Čudotvorca, sigurno je moralo biti ljudi, prema kojima je Isus pokazao svoju dobrotu. Bolesnika, koje je ozdravio, duša, koje je utješio i podigao svojim riječima. Te Ga, kukavice, ne brane, nego mu se čak rugaju s drugima!

U današnjem svijetu svećenik je kao nišan. Privlači na se pažnju, jer ne živi isto kao što žive drugi ljudi. Ali, ko-

liko kritiziranja, koliko prigovora! Medju svima onima, koji to čine, koliko ih ima, kojima je svećenik činio dobro u svojem apostolatu, koji su slušali njegove riječi i koji mu po njemu primili Boga. Koliko li ozdravljenih, uskrsnulih, a koji se ipak rugaju i "rade kao i drugi"!

Kakvo je moje držanje? - Da li kritiziram, da li se rugam? - Veselim li se u duši, ako čujem, da drugi to rade? - Ili možda kukavički šutim, nedam snage braniti one, koje nepravedno napadaju.

Zaziv: Gospodine, svojim poniženjem zadovoljuješ za kukavičko držanje oprama Tvojim svećenicima!

11. Isusa pribijaju na križ

Nije bilo dosta, što mu svukoše odijelo. Sada se mora odreći i slobodnog kretanja i pustiti, da Ga pribiju na križ. On to čini velikodušno. Tim posvemašnjim davanjem, vrši volju nebeskog Oca.

Da smo bili tamo prisutni, sigurno bismo htjeli osloboditi Isusa od njegova križa, On nam to ne bi dopustio. Trebalo je ispuniti Očevu volju. On bi samo tražio od nas, da svojom krivnjom ne izgubimo plodova njegovih boli.

Za svećenika, je njegova služba križ. Obračunao je sa svojom slobodom. Naredjenja njegovih poglavara su za njega volja Božja i svaki je apostolat, koji mu je naredjen, njemu uvijek težak, pa i onda, kad u to svatko sumnja ... I on pušta, tiho, da ga svežu. Ne smijemo ga niti odriješiti, niti žaliti. On jednostavno traži, da ne zanemarujemo nijedno dobro, koje nam nosi i za koje žrtvuje svoju slobodu i svoj život.

Zaziv: Isuse, na križ pribijeni, pozdravljamo Te u svakom svećeniku, privezanim uz njegovu službu!

12. Isus umire na Križu

To je čas potpunog Prikazanja. Više nego ikada prije, Ti si Vrhovni Svećenik.

Tvoj križ, ta mala vješala, pričinjaju mi se neizmjerno velika. Čvrsto je ukopan u zemlju, a vršKom se dotiče neba. Danas promatram samo to: Ti si Onaj, koji spaja Nebo sa zemljom, Most, koji spaja grešno čovječanstvo i Boga, Tvoga Oca. Na svojem križu prikazuješ Bogu grešne ljude, pokazuješ Mu ih očišćene svojom Krvlju. Po Tebi silazi na te jadne ljude Božji mir. Ti si Posrednik, koji posreduje za nas.

Umireš, Isuse, ali si ipak živi, da izvršuješ svoje posredovanje. Jedini pravi razlog opstojanja Tvojih svećenika ovdje na zemlji je u tome, da nastavljaju Tvoju posredničku ologu.

To je njihova zadaća u našem svijetu. Mogu oni, zbog raznih okolnosti, raditi različite poslove. Ali, kakavgod on bio,

svaki se svodi na to posredništvo, na koje se je svodio i Tvoj: davati Boga ljudima, davati ljude Bogu!

Zaziv: Isuse, koji nam daješ Boga, prikaži nas Njemu po svojim svećenicima.

13. Isusa skidaju s križa

Nemaju li oni, koji su vjerovali u Tebe, razloga, da klonu pred ovako jadnim svršetkom! Eto dakle ispunjenja Tvoga obećanja! Žalosni je to konac svih naših nada.

Ali gledajte, Marija nije sama. Apostol je kraj Nje i po njemu će se svećeništvo Kristovo nastavljati, jer mu je On rekao: "Ono, što sam ja učinio, i vi ćete činiti na moju uspomenu. I ja ću biti s vama, sve do konca svijeta."

Od toga se dana prenosi ta spasonosna riječ od koljena do koljena. Bilo ih je mnogo, koji su mislili, da mogu ubiti Krista. Ima ih još i danas, koji proriču njegovu konačnu smrt, koji Ga zatvaraju i progone. Ali svagdje, sve do konca svijeta, u najgorim zatvorima, u najpokvarenijoj sredini, svagdje, gdje se bude nalazio čovjek, koji ima božansku moć, da opet ponavlja njegove kretnje i opet izgovara njegove riječi, bit će prisutan Krist.

Zaziv: Gospodine, umnoži nam vjeru u Tvoje vječno Svećeništvo!

14. Isusa polažu u grob

Na toj zadnjoj postaji svoga Križnoga puta morao bih, Gospodine, misliti samo na Tvoju slavu. Tako želi sveta Crkva.

Ali, razmišljao sam o Tvojem Svećeništvu. Budući da je Tvoja smrt uzor kršćanske smrti, promatrat ću sada smrt svećenikovu.

On bez sumnje promatra s tjeskobom, kako mu se približava smrt. Čovjek je kao i mi. I Ti si uzdrhtao pred smrću. Posebno ga plaši njegova velika odgovornost. Povjerio si mu tolike duše, da ih spasi. Što je on u tom pogledu učinio?

Neka se ne boji! Te će mu mnogobrojne duše doći ususret, i pratit će ga do posljednjeg sudišta. Pokazat će Kristu, čije rane sada blistaju sjajem, sav umor svoga apostolskog rada. Tada će se njegove muke promijeniti u radost, jer će čuti svoga Učitelja, gdje mu govori: "Dobri i vjerni slugo, udji u radost svoga Gospodara!"

Zaziv: Primi, Gospodine, u svoje kraljevstvo sve one, koji su nas vodili k Tebi.

Ž E N I D B A

Molitva pred oltarom

Klanjam Ti se, Gospodine, Gospodaru života. Razmišljat ću o posljenjem činu Tvoga zemaljskog života, o "najvećem dokazu Tvoje ljubavi".

Ti ideš u smrt za sve duše. Želiš, da se Tvoje Nebo napuni "bezbrojnim mnoštvom, koje nitko ne će moći izbrojiti". Da bi ostvario tu želju, dao si svojoj braći ljudima veliki Sakramenat ženidbe.

Nažalost! Ljudi tako slabo znadu i tako malo shvaćaju, kakva mora biti ljudska ljubav. U Misi za zaručnike se veli, da ona mora biti slična Tvojoj ljubavi prema Tvojoj Crkvi, koja Te je ponukala, da dadeš za Nju svoj život.

Nauči nas, da je bitni znak Tvoje, i svake ljubavi, Tvoj Križ.

1. Isusa osudjuju na smrt

Spasiteljev život poprima novi pravac. "Veliki događaj" počinje. On tu osudu na smrt ne samo da prihvaća, nego je i želi, jer znade, da ćemo po njoj mi imati svoje spasenje.

Kad koji kršćanin mijenja svoj životni pravac, kad se upusti u ono, što nazivaju "velikom avanturom", naime u ženidbu, tada čovjek prihvaća stanovitu osudu na smrt, pristaje na osudu svoje sebičnosti.

Ni radio, ni štampa, ni pjesme nas ne upoznaju s tom istinom: počevši od časa, kad netko veže svoj život uz drugo biće, postaje nemoguće, da živi samo za sebe, ako hoće uistinu ljubiti. Ali u tom nešta ništa strašnoga: smrt sebičnosti je najsigurnije jamstvo sreće.

Zaziv: Gospodine - daj kršćanskim zaručnicima - da znadu zaboraviti na sebe jedan radi drugoga!

2. Isus prima na se križ

I kršćanski zaručnici uzimaju na se križ. On ima u njihovoj zajednici glavno mjesto. Znak otkupljenja ne nalazi se samo na zidovima njihove kuće. On se pokazuje u stotine zgoda obiteljskog, bračnog života.

Osnovati ognjište po želji Kristovoj znači prihvatiti križ. Znademo, da će tu biti i velikih radosti. Bog to želi, da bi olakšao tešku i odgovornu zadaću. Ali, bit će i križeva, kako u nekim posebno bolnim časovima, tako i u jednoličnosti svakidašnjeg života.

Ne zaboravimo na to, da je na dan vjenčanja svećenik načinio križ, nad sklopljenim rukama zaručnika i nad orstenom, koji ih sjedinjuje. Kad su izgovorili: "Hoću, uzimam!" ("da!"), tad su prihvatili i Križ.

Zaziv: Gospodine Isuse, - sjedinjeni s Tobom, prihvaćamo - sve križeve, što nam ih nosi naš obiteljski život!

3. Isus pada prvi put pod križem

Ovaj pad na putu ne će biti jedini. Ali ovaj prvi pad je strašniji, radi bolnog iznenađenja.

Kako su strašna prva razočaranja na putu novog života, koji zaručnici tako veselo započeše. U žaru mladosti su vjerovali, da je ljudska ljubav dosta jaka, da ukloni sve poteškoće.

Ali, eto prvih udaraca: različite ćudi, neshvaćanja, svađe! Kako su to bolna razočaranja!

Što učiniti tada? - Da prihvate i provode nesretni život? - Ili: opet iznova započeti, opet se vratiti na put? - Poteškoća će uvijek biti. Budu li zaručnici htjeli svladavti ih sami, to ne će biti moguće!

Ali Krist je tu! Ako Njega stave u svoju sredinu, on će im dati snage za novi polazak. Poteškoće, ka je su sreli na putu, služit će samo tome, da njihova ljubav postane još jača i stalnija!

Zaziv: Po svojem prvom padu - pomozi nam, Gospodine - da uvijek iznova započinjemo svoj životni put!

4. Isus susreće svoju Majku

Nisu se oni sreli samo u tom času. Marija je morala slijediti Isusa cijelim putem. A što bi i bilo naravnije? Svuda, gdje se nalazi Sin, stanuje i Majka.

Da bi Krist bio prisutan i u našoj sredini, treba u kuću dovesti Djevicu.

Ona je bila Čuvarica nazaretskog ognjišta. Ona će čuvati i naše, jer je Ona Uzor svih zaručnica, svih majki.

Ali na ovoj postaji posebno vidimo žalosnu Majku, koja je toliko trpjela za svoga Sina. Trpljenje je sudbina svake majke, a najviše trpe zbog svoje djece. Tko bi mogao bolje od Marije suosjećati s njima u toj boli i tko bi ih bolje mogao olakšati?

Zaziv: Žalosna Djevice - budi prisutna u našim obiteljima - da nam pomogneš nositi naše poteškoće!

5. Šimun Cirenac pomaže Isusu nositi križ

Šimun je sada sjedinjen s tim osuđenikom na smrt po Križu. S Njim će ga nositi do kraja, do kraja života. Ništa ga više ne će moći rastaviti od Krista.

Kad se bolest pojavi u obitelji, kad oboli jedan od ženidbenih drugova, naravno je, da mu drugi pritekne u pomoć. To traži od njih međjusobno obećanje vjernosti: kao što su jedno u radosti, tako moraju biti i u poteškoćama.

Ali, koliko bi imali više snage, kad bi u bolesnom drugu gledali Krista, kojemu pomazu. Tada bi znali olakšati ne samo tjelesno trpljenje, nego posebno i moralne boli. Često je tako teško shvatiti te boli. Čovjek je katkada tako nespretan pred njima.

I u trpljenju bi bračni drugovi uživali sreću u obitelji, u kojoj bi jedan za drugoga bio dobri Cirenac.

Zaziv: Pomozi nam, Gospodine, da Te znademo naći, u onima, koji trpe!

6. Veronika pruža Isusu rubac

Prorok nam veli, da više nije imao ljudskog obličja. Veronika je ipak znala u Njemu prepoznati svoga Učitelja i svoga Gospodina.

Divna je to pouka za kršćanske supruge! Jedna velika kušnja u zajedničkom životu je navika. U mladenačkom zanosu ne nalaze nikakve pogreške jedan na drugome, kad jedan uz drugoga vežu svoj život. Ali, godine prolaze. Pojavljuju se nedostaci, pogreške. Dolazi i napast, da se više ne ljube. Život u ženidbenoj zajednici dolazi u opasnost, da postane teški teret.

Kako bi se sve promijenilo, kad bi pokušali, da jedan u drugome - kroz ljudske neizbježive pogreške - gledaju Kristovu sliku. Istina, nesavršenu sliku, toliko zastrtu, katkada toliko izobličenu, da se treba naprezati, da bismo je vidjeli. Ali svejedno! uz naš živi jedna duša koštenog čeljadeta, jedna duša, za kojom žedja Bog!

Konačno, nije li taj bračni drug izlio kod vjenčanja na moju dušu milost Božju, izgovarajući onu riječi: "Hoću, uzimam!" ("da!") po kojima smo svezani?

Zaziv: Daj, moj Gospodine - da svaki bračni drug - nauči u svom drugu - naći Krista!

7. Isus pada drugi put pod križem

Preopterećen svojim križem, osjećaš težinu svih ljudskih grijeha. Tvoje svete zakone prestupaju. U naše vrijeme, više nego prije, ljudi se izruguju, obezvređuju svoj ženidbeni Sakrament.

Gledaš neizmjerno mnoštvo svih onih, za koje je Tvoj Sakramenat puki običaj (formalnost). Svih onih, koji si ništa ne predbacuju, što nisu ostali vjerni svojem međusobnom obećanju, koje su pred Tobom dali. Svih onih, koji rastavom javno pokazuju, da ne poštivaju Tvoga Zakona.

Gledaš sva kina, sve revije, sve novine, koje ismijehivaju stalnost ženidbe, vjernost bračne veze. Slušaš sve prljave pjesme, koje se razliježu tokom dana. Sve je to teški teret, koji pritište Tvoj Križ.

Zaziv: Pomozi kršćanske supruge - da uvijek znadu poštivati - svete zakone svoga jedinstva!

8. Isus tješi jeruzalemske žene

Novi zastoj na tom uspinjanju na Kalvariju. Zaustavio se zato, da progovori toj skupini žena, koje su došle, da se utješe pri njegovom prolazu.

Mučitelji bijesne. Za te barbare žena je niže biće. Ona ne zaslužuje nikakve pažnje.

Kod ove postaje pomišljam na to, kako je Krist svojom Mukom i svojim križem, otkrio ulogu žene i kako joj je vratio njezino dostojanstvo. Tamo, gdje nije prodrla kršćanska istina, smatraju je često robom, a katkada je svrstavaju i u životinjski red!

Kakve li razlike od toga u obredu vjenčanja: "Muževi, ljubite svoje žene, kao što je Krist ljubio Crkvu. A ljubio ju je toliko, da je dao za Nju svoj život".

Jeruzalemskim ženama Isus pokazuje njihovu odgovornost: "Plačite nad svojom djecom!" Kad bi sve majke na to mislile! Što će one vratiti Kristu: dušu, koja pliva u milosti, ili suho drvo, koje će se morati posjeći i baciti u oganj? Pomoći svome djetetu, da raste u prijateljstvu s Bogom, to je najljepša utjeha, što je jedna majka može iskazati Kristu, koji trpi.

Zaziv: Daj svim majkama - da znadu svoju djecu voditi k Tebi!

9. Isus pada treći put pod križem

Evo posljednjeg pada. Grijesi svijeta Te pritištu više nego ikada dosad! Ti misliš s boli u duši na sve one, za koje će Tvoja muka biti uzaludna.

Ti želiš, da Tvoja smrt bude izvorom života. Ima ih, koji taj život preziru, koji odbijaju, koji ubijaju život!

Ti si postavio zakone života. Oni katkada izgledaju teški. Ipak su oni potrebni za sreću čovječanstva.

Koliko ih ljudi ipak gazi! Oni, koji odbijaju život iz sebičnosti, iz straha pred poteškoćama, iz ljubavi prema

[illegible] nemanju pouzdanja u Providnost. Kad bi shvatili, s koliko si požrtvovnosti Ti prikazao svoj život, ne bi li i oni bili požrtvovniji, da daju život?

Drugi, nažalost, ne ustručavaju se ubijati život. Njihovim grijehom male duše ne će moći vidjeti Tvoje slave. One bi mogle biti među Tvojim apostolima na zemlji i jednoga dana nastaniti Tvoje Nebo!

Zaziv: Isuse, koji daješ svoj život - daj svim bračnim drugovima, da poštivaju zakone života!

10. Isusa svlače

Kršćanin mora, ako želi biti sličan svome Učitelju, provoditi život odricanja. Kršćanski shvaćena ženidba traži to isto!

Za osnivanje ognjišta teške obiteljske žrtve su često potrebne. Treba pristati na međusobne ustupke, odreći se dragih navika, ukrotiti svoje sebeljublje!

Uskoro dođje i do materijalne oskudice. Teško je danas dostojno uzgajati svoju obitelj. Ali Krist nam je obećao radost u odricanju. Ne u bijedi, nego u onom prepuštanju u ruke Providnosti, po kojem smo slični svučenom Isusu.

Sreća obiteljskog ognjišta traži, da svučemo svoje pogreške, svoje zle navike, traži katkada herojsko, ali bezuvjetno odricanje, na zajedničku radost!

Zaziv: Daj, Isuse svučeni - da Ti obitelji, koje Te ljube - prikazuju sve svoje žrtve!

11. Isusa pribijaju na križ

Čvrsto su Te prikovali, Gospodine! Tvoja svemoć Ti je omogućavala, da umakneš svojim krvnicima. Ali Ti si htio tu zadovoljštinu. Križ je otkupna cijena za moj grijeh. Ti si s njime nerazrešivo povezan.

Mogu katkada po koji bračni drugovi smatrati okrutnim, što su nerazrešivo povezani jedan s drugim. Za neke se to može smatrati i pravim mučeništvom! Onda optužuju Crkvu radi njezine okrutne nepopustljivosti.

Čemu smatrati nju odgovornom za nesreće, koje izviru iz tog jedinstva? Ljudska sloboda mora doći do izražaja prije izbora, koji obvezuje za cijeli život. A ljudi se često teško nemarno spremaju za taj Sakramenat. Gledaju na vanjske odlike, gledaju na korist, mjesto da traže pravo dobro duša.

Crkva ne može pristati, da se zlatni prsten - znak jedinstva - jednoga dana raskine! Što je Bog sastavio, to čovjek ne može rastaviti!

Zaziv: Daj, Gospodine - svim zaručnicima - da se lijepo pripreve - na nerazrješivi Sakramenat.

13. Isus umire na križu

To je čas rastanka. Nastaje velika praznina! Crkvu, za koju Isus daje svoj život, sačinjava u ovaj čas samo mala grupica vjernika. Kod posljednjeg Isusovog daha ima ona strahoviti osjećaj osamljenosti.

Ali je njihova nada nada sve jaka. Pouzdavajući se u riječ Isusovu, znadu, da je njegova duša živa. Unatoč svoje boli Marija uz križ stoji!

U složnoj obitelji, gdje je sam život - poteškoće i radosti - bio zajednički, čas rastanka je ujedno strašna praznina za ženidbenog druga, koji ostaje na zemlji.

Ali duše, koje su uistinu kršćanske, znadu, da je ta osamljenost prolazna. Poput Marije one gaje nadu i junački nastavljaju put svoga života. Napose, ako im je bračni drug, kojeg Bog zove, znao dati "najveći dokaz ljubavi", to jest ako je prinio svoj život za one, koje ostavlja na ovom svijetu.

Zaziv: Isuse, koji umireš za nas - daj nam, da junački prihvaćamo - boli rastanka!

14. Isusa skidaju s križa

U kakvom stanju najljubljenija Majka gleda najboljega Sina? - Njezina je bol još veća, što je njezina duša nježnija i njezino srce osjećajnije.

Pred ovom žalosnom Majkom mislimo na bolove zemaljskih majki, koje izgube svoju djecu. Pomislimo na ono, koje umre u svojoj kolijevci, na vojnika, poginulog na bojnom polju, na mladića, koja čuva život svoga tijela, ali koji gubi svoju dušu ostavljajući Boga.

Prije svoje smrti rekao je Krist svetom Ivanu, pokazujući na Djevicu: "Evo ti Majke!" Ivan postade sin Marijin.

Neka osamljene majke povjere svoju djecu, koja su ostavila ovu zemlju, kao i svoju nezahvalnu djecu, koja su ostavila Boga, svemoćnoj Majci. I neka se svako tješe: s Marijom njihovo dijete nije napušteno!

Zaziv: Sveta Marijo, Majko Isusova - primi izgubljenu djecu i utješi njihove majke.

15. Isusa polažu u grob

Dobro znamo, Gospodine, da je taj ukop predigra Tvoje vječne slave!

Koliko si puta, poučavajući mnoštvo, usporedjivao nebeski život, kamo nas zoveš, sa svadbenom gozbom!

Ne možemo li sreću uskrsnuća, nakon muka bolesti i smrti, usporediti s veseljem, koje slijedi iza boli materinstva?

U času vjenčanja, u blagoslovu, koji završava svetu Misu, Crkva želi zaručnicima, nakon zemaljske sreće, beskrajnu radost, "onu vječnu svadbu", koju nam je svećenik navijestio već na dan našeg krštenja!

Budu li naše obitelji ovdje na zemlji znale živjeti s Tobom i za Tebe, moći će zaslužiti to veselje. Naša će se proslavljena tjelesa, oslobođena od svih zemaljskih slabosti, radovati bez prestanka u Tvojoj prisutnosti i u Tvojoj sreći.

Zaziv: Uskrsnuli Kriste - primi nas k Sebi - na vječnu svadbu!

B I L J E Š K E

(1) DIRECTOIRE POUR LA PASTORALE DES SACREMENTS à l'usage du clergé, Bonne Presse 1951. godine.
On bi (na str. 18.) htio potaknuti na veliki pokret oko u poznavanja svetih Sakramenata i to u slijedećim formama:

a) P o u k o m vjernika. "Docete!", koji je izgovorio Gospodin, mora doći do izražaja u svakoj liturgijskoj funkciji, u kojoj pastir dijeli sveti sakrament vjere.

b) O d g a j a n j e m savjesti reagiranjem protiv formalizma i rutune, protiv farizeizma i isključivog svraćanja pažnje na vanjske propise, protiv tako čestih tendencija u naše dane prema sujevjerju.

c) Z a g r i j a v a n j e m kršćanske zajednice vjernika, da ih privedemo do toga, da postanu svijesni svoje odgovornosti prema svojoj braći, koji ne znaju za svete Sakramente, ili su se od njih udaljili. (op. prev.)

(2) U "bilješkama" o načinu, kako se obavlja Križni put, iz originala je samo prva alineja i "Stabat Mater", dok je sve ostalo uneseno prema našim prilikama.

Treća završna molitva je iz Križnog puta: Philippe Ponsard-a, svećenika Družbe oratorijanaca.

(3) Credo u Misi (4) Zadnje Evanđelje u Misi

(5) Himan u vrijeme Muke (6) Himan u vrijeme Muke

(7) Himan u vrijeme Muke (8) Evanđelje po sv. Ivanu

S A D R Ž A J

Uvod (u hrvatski prijevod) I
Uvod (u francusko izdanje) II
Bilješke za obnavljanje Križnog puta III

Krštenje 6
Potvrda 11
Euharistija 17
Ispovijed 23
Bolesničko pomazanje 29
Sveti Red 35
Ženidba 42
Bilješke (opaske) 48
Sadržaj 49

CIKLOSTILSKI UMNOŽILI BOGOSLOVI BISKUPSKOG SJEMENIŠTA. UMNOŽENO U PET STOTINA PRIMJERAKA ZA ISKLJUČIVU UPOTREBU SVEĆNIKA I BOGOSLOVA. - ĐAKOVO, LIPNJA 1956.G.